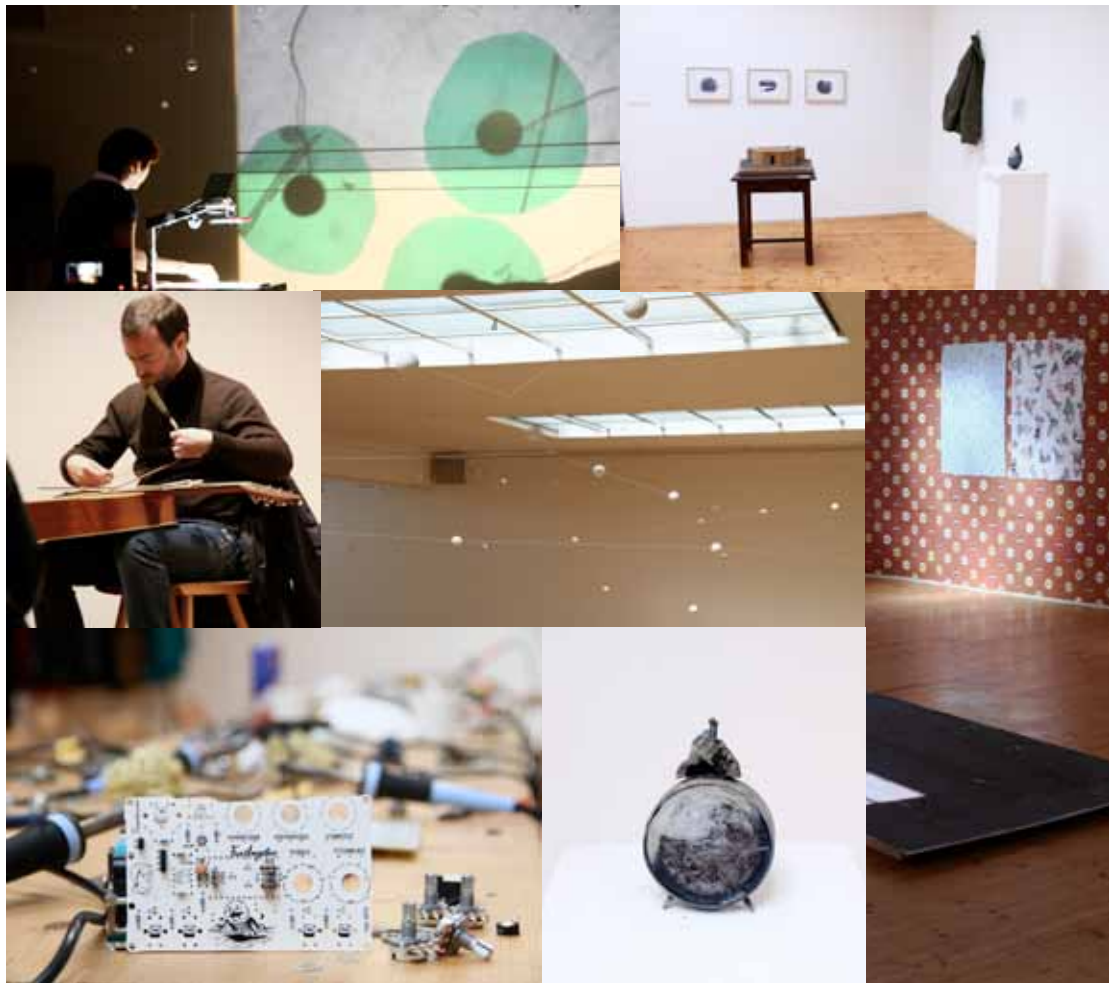

K o m u n i k a č n í   p r o s t o r
G a l e r i e   Š k o l s k á   2 8
2 0 1 3

v ý s t a v y , k o n c e r t y , p ř e d n á š k y
p r o j e k c e , d i s k u z e , d í l n y , t v ů r č í p o b y t y

Galerie Školská 28
Školská 28, Praha 1
tel. 296 325 066
skolska28@skolska28.cz
www.skolska28.cz

Galerie Školská 28 2013

výstavy

Záhyb dechu

Dana Machajová, Barbora Švarcová

Kurátorka: Helena Krásová

8.1.–24.1.13

vernisáž po 7. ledna v 18:00

Projekt Záhyb dechu volně vychází z fotografických sérií Le Mouvement Etienne-Julese Mareyho z konce 19. století. Marey v nich analyzuje lidský pohyb pomocí fotografie, kde pohyb je znázorněn jako schéma eliminující jakékoliv předměty nebo prostorové prvky, které jsou bezesporu spojovány právě s fotografickým aparátem. Výchozím bodem je pro autorky fotografie figury zahalené v černém oděvu s vyznačenými zachytnými body v rámci prováděné analýzy - bílé čáry a body na jedné straně těla - a schéma, jenž je fotografickým záznamem chůze této figury. Takovéto pojmání pohybu, které je chápáno jen v dvojdimenzionální rovině, transponuje čas do prostoru a zároveň eliminuje tělesnost, která je objektem zkoumání. Cílem projektu je znovuzpřítomnění těla paradoxním způsobem, totiž zdůrazněním jeho absence, a znejistění racionality vědeckých postupů tím, že se důraz přesune z výsledků na jejich prostředky.

Výstava v galerii Školská 28 je volné pokračování a rozvíjení předchozího projektu, které je založené na práci přímo s prostorem galerie. Ten se „zdvojuje“ ve vystavených fotografiích, které však nejsou jeho zrcadlem, ale spíše volnou interpretací. I sama galerie je pomocí drobných instalací „posunuta“ směrem k fotografiím. Jak v prostoru, tak na fotografiích jsou pak použity „rekvizity“ z videa, které se zde organicky animují.

Dana Machajová (1986) a Barbora Švarcová (1985) jsou umělkyně žijící v Praze, přičemž projekt Záhyb dechu je již několikátý, na kterém společně pracují. Obě jsou studentky Centra adiovizuálních studií na pražské FAMU. Dana Machajová pracuje nejčastěji s prostorovou videoinstalací. Poslední dva roky se zabývá problematikou symetrie (prostorovou, ale také jako metafory využívané v obraze), balancováním mezi dvěma póly a transformací. Objevuje se u ní také genderová problematika, s kategorií „gender a queer art“ však zároveň ve své tvorbě polemizuje.

Barbora Švarcová studovala původně estetiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, zaujetí recepcí uměleckého díla ji dovedlo až k audiovizuálním studiím. Důležitou součástí její tvorby je lidské vnímání, které se snaží zhmotnit nebo dekonstruovat (s) pomocí uměleckých prostředků. Pracuje s divákovým očekáváním a zajímá ji náhled recipienta, který sama zprostředkovává.

Tomáš Ruller v Komunikačním prostoru

Kurátor: Tomáš Pospiszyl

29.1.–1.2.13

vernisáž po 28. ledna v 18:00

Výstava Tomáše Rullera (*1957) představuje výběr umělcových prací od roku 2007 do současnosti. Najdeme na ní autorovy sólové projekty, výsledky mezinárodní spolupráce v rámci sdružení Black Market, Open Situation nebo Ground works, nebo performance z festivalů In/Fr/Actions Biennale Venice a Séte, Guangzhou Live, Crossroads, Live Action Gotteborg, Malamut a dalších.

Co tedy Tomáš Ruller v posledních šesti letech dělal? Performerů na podobně přirozenou otázku odpovídají komplikovaněji než malíři nebo sochaři. Za dílo performerů často považujeme její dokumentaci. Je tím, s čím se setkáváme nejčastěji, má podobu nezřídka výtvarně působivých fotografií, videa nebo dochovaných rekvizit a objektů. Kdyby dokumentace byla sama o sobě performerovým cílem, zřejmě by se stal fotografem, filmařem nebo sochařem. Performer však nabízí především společné prožívání. Většinou dělá něco, co bychom sami udělat mohli, ale nikdy nás to nenapadlo. Performer to dělá za nás, nabízí svůj prožitek jako katarzní nástroj všem, kdo jsou přítomni.

Ale jak tuto přítomnost přenést do galerie? Žánr retrospektiv akčních umělců se ustavil až v posledních desetiletích a většinou se uchyluje ke dvěma extrémům: Jeden klade úzkostlivý důraz na dobovou dokumentaci, mnohdy neúplnou a fakticky zavádějící. Na druhém pólu najdeme pokusy o znovuprodukcí historických akcí, většinou v jiném kontextu a s velmi rozdílnými výsledky. Dilema, jak dílo pomocí různých médií dále zprostředkovávat, je v umění performance přítomné od jeho historických počátků. Samotný Tomáš Ruller jej reflektoval již minimálně od počátku 80. let. Tehdy začal používat nejen fotografickou, ale i videodokumentaci, nebo přímo vytvářel mediální performance pracující s různými úrovněmi zprostředkování. (.....)

Typologii jednotlivých druhů dokumentace dodržuje i způsob instalace výstavy v Komunikačním prostoru Školná 28. V jedné části galerie je umístěna fotodokumentace, v druhé výběr videí. Fotografie mají schopnost zachytit esenci performance. Mají svou výtvarnou hodnotu, jež ale nemusí být totožná se záměrem performance. Chybí jí časový rozměr a v nejhorším případě může připomínat listy z kalendáře nebo vzorník kostýmů. Video zachycuje to, co fotografie nedokáže: čas a interakci s prostředím. Například na pozadí paintbalové akce Open Situation na Václavském náměstí v roce 2007 vidíme probíhat odborářskou manifestaci, která nakonec vstoupí přímo do probíhajícího festivalu. Jenže je čas videa totožný s časem performance? Zajímavým způsobem to zpochybňuje Vážení váhy čekání z roku 2010. Umělec tehdy stál osm hodin na váze, která zaznamenávala úbytek jeho váhy způsobené vydanou energií. Sedmihodinový videozáznam je jakousi dokumentací 1:1, reálně zprostředkovávající průběh viditelné části akce, která končila ve tmě. (....)

Oproti minulosti směřuje Tomáš Ruller od statických instalací k prostředkům divadla. Pokud to jde, snaží se zasahovat diváky mimo galerijní prostor, často doslova vychází z galerií ven. V jeho práci se současně objevují díla, ve kterých vstupuje v dialog s uměním nebo uměleckým světem. Jako jeden z nejprominentnějších u něj stále najdeme rituálně-symbolický, smyslově působivý a v širokém smyslu ekologický motiv očisty. Snad se jen zvýšil jeho zájem o společnost a její život. Stálíci je u Rullera motiv spolupráce, ať už přímé, nebo zprostředkované pomocí technických médií.

Zkrácený text Tomáše Pospiszyla

Device_art 4.013

Mezinárodní festival robotiky a nových technologií v umění

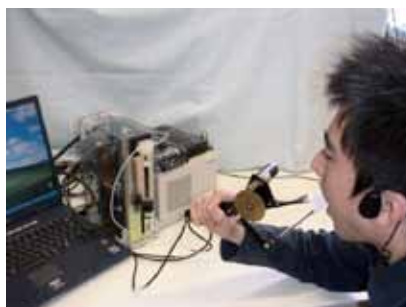
Kurátoři: Kontejner, Sandra Sajovic a Machiko Kusahara

Vernisáž: pá 08. 02. v 18:00

Performance: pátek 08. 02. v 20:00 (klub K4)

Kulatý stůl: sobota 09. 02. v 18:00 (klub K4)

8.2.–15.2.13

Program v klubu K4 v pátek 8.2. od 20:00

Milan Guštar (CZ) - Densatio in 128 edo.

MMessy Oscillators (HR) featuring i.m.klif (HR)

Marko Batista's (SI) performance Siphon:Sys:Apparatus 1.1

Gothic Disneyland (CZ)

Program v klubu K4 v sobotu 9.2. od 18:00

Kulatý stůl - prezentace a diskuze přítomných mezinárodních umělců a organizátorů (Tereza Teklić (HR), Ena Hodžić (HR), Michal Kindernay (CZ), Saša Spačal (SI), Deborah Hustić (HR), i.m.klif (HR) a další.

Device_art 4.013, v pořadí již čtvrté mezinárodní trienále - festival robotiky a nových technologií v umění, organizuje kurátorský tým Kontejner (chorvatské sdružení pro současné umění v Záhřebu), slovinská kurátorka Sandra Sajovic a Machiko Kusahara z Japonska. Festival pravidelně cestuje do zahraničí, tentokrát na českou uměleckou scénu a představí "vynálezy" umělců z Japonska, Chorvatska, Slovinska a Srbska. Projekt v roce 2012 a 2013 sleduje, proměňuje a kontextualizuje současné tendence na těchto uměleckých scénách skrze mezinárodní výstavu, série performancí a kulatý stůl - prezentace umělců. Součástí je také festivalová publikace a afterparty s koncerty a dalšími performancemi. Device_art 4.013 představuje své cíle a projekty českému publiku podobně jako úspěšně prezentoval českou "novomediální" scénu na festivalu v domácím Záhřebu v listopadu 2012.

V minulosti se festival zaměřil na domácí chorvatskou uměleckou scénu (2004) a dále kalifornskou (2006) a japonskou (2009/2010), mapuje různorodé kreativní tendence v novomediálním a technologickém umění. Mezinárodní umělci a umělecké koncepty byly úspěšně představeny v Záhřebu, Bělehradě, Lublani, San Francisku a v Tokyu. Kromě prezentace projektu v Čechách si Device_art 4.013 klade za cíl podnítit a motivovat uměleckou výměnu mezi českou, chorvatskou, slovinskou a srbskou regionální scénou.

Výstava v galerii Školská 28 představuje samoregulační zvukovou instalaci Bentronix Marka Batisty (SI), interaktivní tech-utopickou instalaci G8 Martiny Mezak (HR), Self-Sustaining System of Absurdity - autonomní informační fázovou instalaci Stevana Kojiće (RS) a mechanickou iluzivní obrazovou instalaci Pendulum Sanely Jahić, jejíž kybernetická performance Fire Painting bude rovněž prezentována ve formě video dokumentace. Dále výstava zahrnuje dokumentaci přístroje / sochy Furnace For the Sublimation of Spirits Silvia Vujičić (HR), hudební nástroje a vynálezy Maywa Denki'se (JP), různé "tělové" přístroje Hiroo Iwata (JP), Kazuhika Hachiyae (JP) a Ryoty Kuwakuba (JP) a bio-modifikující prototyp přístroje Tateye od Anselma Tumpiče (HR). "Přístrojová" hackerka Saša Spačal (SI) ve spolupráci s Mirjanem Švageljem (SI) a Anilem Podgornikem (SI) prezentuje a hudební skříňku Mycophone a záhřebský l'MM_ Media lab představí hacknuté přístroje jako například Scanner Camera and SoundPlant2SoundBox.

Výstava Ondřej Havránek (pokus o portrét)

Handa Gote research & development

Kurátoři: Tomáš Procházka a Miloš Vojtěchovský

19.2.–21.3.13

vernisáž po 18. února v 18:00

V předchozích divadelních projektech, zabývajících se hledáním, sběrem dat a jejich reinterpetací (Ekran a Pan Roman) se členové skupiny HandaGote převážně zaměřili na jim neznámé lidi. Nyní jsou to osoby jim blízké. Od sběru "neutrálních" dat se vydávají do osobních archivů, nebo pracují se záznamy, pořízenými během přípravy. V sezóně 2012 HandaGote připravili představení Mraky, mapující rodinný příběh Veroniky Švábové. Výstava Ondřej Havránek je druhou částí volného cyklu My Country.

Zdánlivě obyčejný život neznámých lidí se může ukázat při bližším pohledu jako nevšední. Výstava Ondřej Havránek je pokračováním výzkumu skupiny Handa Gote v oblasti tzv. "malých dějin". Vedle velké historie žijí svou každodennost lidé, ze kterých se nestaly celebrity, kteří nikdy nezasáhnou do povědomí společnosti. Jejich život není ale o nic méně důležitý, alespoň pro okruh přátel a rodiny.

Nový výstavní projekt má téma přátelství. Instalace je pokusem o portrét, vycházejícím hlavně ze vzpomínek a dojmů autorského týmu. HandaGote sestavují drobné fragmenty ze života kamaráda Ondřeje Havránka z Nového Boru, zaznamenanými na fotografiích, zvukových a video záznamech, vystavených spolu s dalšími předměty, vztahujícími se k portrétovanému, jeho zájmům a aktivitám. Výstava je první příležitostí k jejich interpretaci a k prezentaci shromážděných materiálů, jejichž sběr začal (zprvu nezáměrně, posléze systematicky) v roce 1991.

Většina dat nebo artefaktů byla nicméně během let nevratně poškozena, nebo dokonce ztracena. Jak z mediálního odpadu, který za našimi životy zůstává rekonstruovat obraz světa? Kde končí realita, nastupuje selektivní paměť a imaginace.

Ondřej Havránek se narodil 27. února 1973 v Novém Boru, kde také žije. Pracuje u Správy severočeských vodovodů a kanalizací, je ženatý, otec dvou dětí, chová včely a je frontmanem místní hudební skupiny Candát.

Handa Gote je umělecká skupina, střídající ve svém instrumentáři zvukové instalace, pohybové a taneční divadlo, živou hudbu, výzkum na poli mediální archeologie, výtvarné divadlo a technologie. Jejich tvorba je ovlivněna minimalismem, východní filozofií i hnutím DO IT YOURSELF. Mísí v sobě české kutilství, recyklaci objektů i technologií, kult Cargo a inspiraci japonskými estetickými kategoriemi Mono no aware, Wabi a Sabi.

Berg

Radim Langer / Marek Meduna

5.4.–25.4.13

vernisáž čt 4. dubna v 18:00

Jako velké jazyky minulosti, které se sotva vejdu do úst. Jako rozpálená silnice odněkud někam. Jako mnohonásobná multiexpozice. Takto již nelze smýšlet: ve velikášství a drzých předpovědích je malost a ničemnost. Nejsme celkem, nýbrž jeho iluzí. Ve skutečnosti nás ovládá démon individuace, jsme zabeďněni v touze po genialitě a výjimečnosti. To, co zbývá, jsou falešné výstavy a nikam nevedoucí pŮtky. Z ochozu galerie shlížíme na zbytečnost našich mizerných existencí. A slova, která měla podat pomocnou ruku, zradila.

Umění pochází od slova umět, to je jasné i těm největším břídilům.

Umění, umělé, umělost, umělák. Lidská opice vytváří stínový svět, který mu nepřináší nic krom sebe sama.

Umění to je struktura sama pro sebe. Je rozdělena hierarchickou perspektivou. Nerovnost napříč uměleckou strukturou nabyta za svou historickou dráhu zhoubných rozměrů.

Umění je hádanka, která má pouze potenciálního luštitelce. V tajence se totiž skrývá další hádanka. Řetězec nemá konce. Transcendence. A tak to také má být, vždy podotkne mrtvý duch západního umění. Zánik nepřijde, každý den je poslední a bič JGD stále dopadá na lněná plátna jeho kopců.

Umění nelze korunovat na jednom trůně. Nejspolehlivěji funguje za troubení demise. Odstoupení umění je pravou chvílí, kdy nepozorovaně přichází. Kdy se vkrádá do úst nečekaných situací, kdy se nestaví na odiv. Kdy je uměním, protože jím není. Základní obratností umělce je dialektika. Ideálem umělce je Janus kombinovaný s Two-facem.

Umění je vždy ideologické. Jakékoliv umění. Umění hází perly myšlenek na tupé ksichty v zrcadle světa. Umění to je zbytečnost sama, přesně ta zbytečnost, která se pyšně domnívá, že mění celou společnost, že ji buduje a boří zároveň. Přesně to je ráj, ve kterém se nachází každý umělec za svého života: zajištěná i vetchá instituce zbytečných i nezbytných svobod.

Umění sedá na lep minulosti. My, dnešní lidé jsme mnohem spíše lidmi včerejška, než zítřka. Výstavní exempláře člověka chodí do kruhu podél mříží Mondrianovy klece. ZOO světa umění, pavilony významných modernistů. Informace přestaly být stimulantem odvahy, vystavěli jsme z nich barikádu před nejistým. Jak se hromadí materiál, rozšiřující se hromada postupně zasypává celou ulici. Ve společnosti stárnoucích i mladí myslí na stáří.

Umění je vždy ideologické. Ano, opakujeme se, aby více vynikla neideologičnost výše položeného sdělení. Tento výrok je pravdivý za všech existujících okolností. Umění je ideologií bez zásadních voleb, výstavy jsou pouze technická řešení. Umělci praktikují Mondriana, Picassa, Maleviče a další výtečníky. Hrají stolní hry s danými pravidly. Čára je čarou a rozhodně ne žádným čarováním. Koláž je rozstříhaným papírem a ne předzvěstí Nového světa. Obdivujeme Aleistera Crowleyho, neboť víme, že mu šlo především o sex.

Umění si hází perly do vlastní tváře a naloženo v příjemné finanční lázni odpočívá už pátým rokem světové krize. Něco se však láme a umělecké školy chrlí jednoho absolventa za druhým. Vždyť jsme také jedni z nich. Jeden lidský (český) umělec kopíruje jeden obraz ze složky do druhé. Hledí si svého a snaží se, aby se mu jednotlivé, odněkud stažené, JPGy nepomíchaly. Granty nengrants, gaučáky a strašáci, nula plus nula, mzdy a odměny. Prý se tam prali za nás, prý se snaží zastupovat naše zájmy. Umělci nevěřte umělcům, ti nepotřebují argumentovat. Udržují umění v provozu. My jsme oni.

Radim Langer / Marek Meduna

Propojenost

Slávek Kwi / Artificial Memory Trace

Kurátor: Miloš Vojtěchovský

technická spolupráce: Michal Kindernay, Pille-Riin Jaik

7.5.–4.6.13

vernisaž út 4. června v 18:00

Hmotný vesmír je složen z elementárních částic. Elektrony (pokud je právě nesledujeme), se nacházejí ve frekvenčním stavu- jsou jen vlněním. Jako základní částice hmoty existují tedy pouze jako potencialita. Dokud nejsou pozorovány, jsou zároveň "vším" a "ničím", jsou "všude" a "nikde". Takže naše fyzikální skutečnost existuje jenom jako čistá potencialita.

Joe Dispenza

Audiovizuální kinetická instalace představuje zvuk, obraz, pohyb a prostor jako různé aspekty jediné skutečnosti, propojené do jednoho tvaru, nabízejícího čistou potencialitu a oproštěného od konkrétního výkladu. Instalace se skládá ze dvou vzájemně propojených systémů.

Systém č.I: Na membráně reproduktoru nízkofrekvenční reproduční jednotky jsou uchyceny nylonové vlasce, tvořící u stropu místnosti síť. Na vlascích je navlečeno množství pingpongových míčků s korálkem uvnitř a vibrace reproduktoru přenáší pohyb na celý systém. Chvějící se míčky rozeznávají prostor vysokým chřestivým zvukem.

Systém č. II: Membrána nízkofrekvenční reproduktorové jednotky je propojena vlascem s rozměrnou stříbřitou mylarovou fólií umístěnou pod stropem. Vibrace reproduktoru jsou přenášeny na fólii, kterou rozpožhuje a zároveň rozeznává. Oba vzájemně propojené systémy vytvářejí neustále se proměňující prostorové zvukové a světelné pole.

"I když vím, že interpretace je nevyhnutelná, lákají mne situace, vzpírající se jakékoli racionální analýze a otevírající prostor pro další výklady. Zabudoval jsem toto východisko do svých kompozičních postupů. Vědomě se vzpírám používání logických systémů, nebo narativních struktur (nenajdete zde žádný "příběh" nebo „poselství“). Vnímám každý zvuk, dokonce velmi "konkrétní" zvuk jako jev oproštěný od významu. Zvuky jsou abstraktní, nehledám přímou souvislost se "zdrojem" zvuku. Moje pojetí zvukové škály lze srovnat s používáním barvy nebo textury v malbě, nebo v sochařství... Rozhodující je pro mne aurální morfologie, vnitřní energetická struktura zvuku samotného. Zkoumám možnosti, které zvuk nabízí - jak komunikuje, jak koexistuje s celým zvukovým univerzem. Každou sekvenci nebo jednotlivý zvuk vnímám jako samostatnou entitu. Hledám inspiraci v přírodních procesech, v každé části hledám rovnováhu (strategie kontrolované náhody), situaci, kdy jednotlivé zvuky hrají roli "jedinců", žijí ve "společenství zvuků" skladby."

Z rozhovoru SK se Saoirse Higgins pro Arts Bulletin Vol.18, Dublin, Irsko (podzim 2001)

Slávek Kwi je zvukový umělec, skladatel, cestovatel a výzkumník. Narodil se v Československu, žil v Belgii a Nizozemí, studoval elektroakustickou hudbu a skladbu u Frederika Rzewského. Od roku 2000 žije na venkově nedaleko Dublinu. Účastní se expedic do amazonských pralesů, pořádaných hudebníkem Franciscem Lópezem. Ve své tvorbě se zabývá vnímáním jako fenoménem, určujícím naše koncepte skutečnosti. V posledních 30 letech se zajímá o problematiku zvukového prostředí a o možnosti elektroakustické zvukomalby. Svoje komplexní zvukové "situace" komponuje z vlastních terénních nahrávek, které zpracovává například formou tzv. "subjektivních rozhlasových vysílání - biografu pro uši", nebo v instalacích s využitím prostorového zvuku. Věnuje se navrhování zvukových instalací, propojených s okolním prostředím a někdy doplněných živou performancí. Zabývá se také volnou improvizací jako formou sociální praxe, využitím prostoru, času, zkoumá nalezené objekty jako potenciální hudební nástroje. Rejstřík jeho práce sahá od převážně hudebních až k mezioborovým projektům. Začátkem 90 let založil v Liege autorskou značku a vydavatelství Artificial Memory Trace. Pracuje také jako terapeut, vede zvukové dílny pro děti postižené autismem, Aspergerovým syndromem a stíženou schopností soustředění.

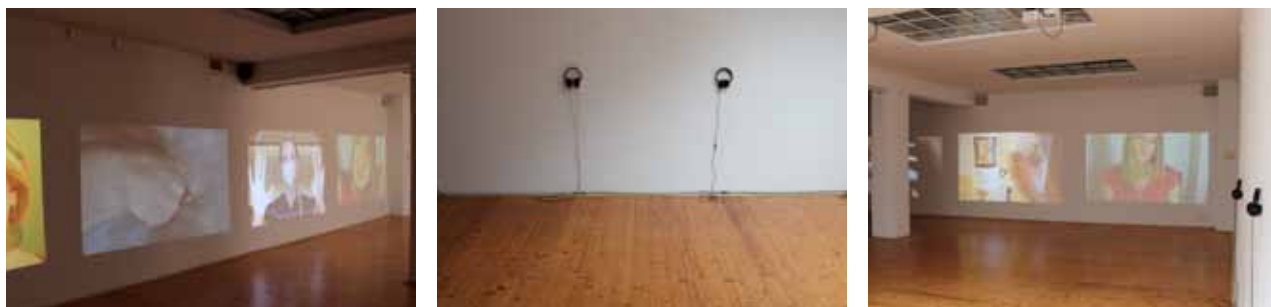

Motýli v břiše

Tomáš Uhnák, Matěj Smetana

11.6.–27.6.13

vernisáž po 10. června v 18:00

Výstavní projekt je pokusem o reflexi možnosti jakési "terapie na dálku", tj. zprostředkování psychické podpory, uklidnění, něhy, péče, pocitu blízkosti prostřednictvím audiovizuální nahrávky, distribuované po internetu.

Autoři vycházejí z objevu široce rozšířeného fenoménu tzv. ASMR. Pokoušejí se tento u nás dosud málo prozkoumaný internetový jev kriticky zprostředkovat, ale zároveň se snaží vlastním způsobem vytvářet jeho paralelu nebo pokračování v lokálním kontextu.

Smetana s Uhnákem oslovili odbornice a odborníky z oblasti poskytování fyzické a duševní péče, aby - nezátíženými znalostí fenoménu ASMR - navrhli svou vlastní verzi zprostředkování terapie na dálku. Následně účastníky požádali o kritickou reflexi ASMR a případné návrhy jiných řešení nebo variant. Jejich návrhy autoři zrealizovali.

Projekt sestává ze dvou částí: audiovizuální instalace v galerii Školská 28, a obsahu kanálu youtube, který autoři založili pro účel prezentace a šíření nově vzniklých videí.

ASMR - Autonomous Sensory Meridian Response, je zavedený pojem, který se objevil v roce 2010 jako název pro vědecky zatím nereflektovaný fyzický a psychický efekt, zprostředkovaný sledováním specifického druhu videa. Původně se jednalo o vedlejší účinek nalezených videí, zřízených pro jiný účel - např. technických manuálů, návodů, apod.

Podle provozovatelky ASMR kanálu Waterwhispers je účelem jejích videí „nápomoc k relaxaci“. Jako symptomy uvádí „uklidňující, relaxační pocit a příjemné mravenčení v různých částech hlavy a po horní části těla - především kolem ramen a míchy“. ASMR podněty jsou vyvolávány čistě na základě zvukových a/nebo vizuálních vjemů.

Matěj Smetana absolvoval FaVU VUT a doktorandské studium na AVU. V současné době působí jako asistent na VŠVU v Bratislavě. Vyjadřuje se různými médii, především objekty, instalací a animací. Do jeho prací se často promítají úvahy o fyzikálních zákonech, možnosti uskutečnitelnosti věcí a idejí.

Tomáš Uhnák je absolvent AVU a člen sdružení P.O.L.E. Je propagátorem Korejské gastronomie (spolu s otcem vydal v češtině první Korejskou kuchařku) a kultury. Mimo tvorbu, která se často vztahuje k utopickým konstruktům, je významný jeho podíl v různých angažovaně laděných aktivitách (Pro - AVU, Mánes Umělcům,...) a v neposlední řadě jeho kulinářské aktivity v uměleckém kontextu.

Odkaz na kanál youtube: uživatel Motýli v Břiše

Zpívající činely

Petra Dubach a Mario van Horrik

06.–26. 09.13

vernisáž čt 05. 09. 18:00

Instalace Zpívající činely nizozemské dvojice je součástí dlouhodobého projektu Waves, zaměřeného na průzkum prostoru a vztahů mezi zvukem, pohybem (a obrazem). Vycházejí z fyzikálních principů kymatického jevu - převodu zvukových frekvencí a interferencí do pohybu - vibrací média a předmětů. Někdy reproduktory nahrazují tzv. shakerem a používají hluboké, lidským uchem neslyšitelné frekvence, rezonující membránou basového reproduktoru.

V tomto smyslu a pojetí jsou zvuk (a hudba) projevem pythagorejských zákonů vyrovnávání neustálé změny v pevně určené geometrii hmotného světa. Jejich citlivé nástroje a minimální pohyb v nestabilním elektromagnetickém prostředí indukují plochy klouzavých (dis)harmonii, jemně oscilujících na hraně několika tonálních hlukových systémů.

Práce "Zpívající činely" v Galerii Školská 28 je interaktivní v pravém slova smyslu a proměňuje celou architekturu interiéru ve znělý hudební nástroj. Tvoří je zvukové zdroje 4 shakerů, rozechvívajících struny horizontálně napjaté u stropu místnosti. Na strunách jsou kolmo zavěšeny struny opatřené na konci dřevěnými kolíčky na prádlo, které rozeznávají na zemi položené činely. Prostor pulzuje pro náš sluch nezaznamenanými hlubokými tzv. „stojícími“ zvukovými vlnami, reagujícími na těla procházejících návštěvníků. Vznikající zpětná vazba pak ovlivňuje "chování" rezonujících strun a tím i proměnlivý cinkot kvartetu činelů.

Petra Dubachová a Mario van Horrik vycházejí ze poznatku, že zvuk, hmota a pohyb jsou identické, nebo alespoň pevně propojené: bez pohybu (vibrací) by se zvuk nemohl šířit hmotou a nic bychom neslyšeli. Z této perspektivy přistupují k různým médiím a žánrům: zvukové instalace, site specific, performance, jako dvojice vystupují koncertně. V jejich rejstříku a repertoáru najdeme většinou všední materiály a "obyčejné" fyzikální jevy: hlavně feedback/zpětnou vazbu, rezonanci dlouhé ocelové struny, papír, měděné a hliníkové plechy, skleněné tabulky, ventilátory, umělé a denní světlo, elektrické a akustické kytary, to vše v kontextech postminimalismu a rozšířeného prožitku času. Pokud je to nutné používají také digitální technologie, ale dávají přednost analogovému univerzu.

Jejich zvukové instalace byly prezentovány od začátku 90. let v mnoha galeriích a muzeích: Palác Ujazdowski ve Varšavě, Art in General v New Yorku, Synagoga na Palmovce, Cinema Rex v Bělehradě, Galerie Artetage ve Vladivostoku, Museum School of Fine Arts v Bostonu, na Amber Festivalu v Istanbulu a dalších místech. Koncertovali v newyorském uměleckém centru Experimental Intermedia, v Stedelijk Muzeu, na Interzone Festivalu, Ringring festivalu, BOA, v gentském centru LOGOS, na Festivalu Experimentální hudby v Mnichově; na Audio Art Festivalu v Krakově, na symposiu Hermit v Plasech, festivalu Castle of Imagination, PAF; Cuba Culture, Interakcje, Spritzenhaus, atd.

Ve stínu fotografie

Magda Stanová

03.–31. 10.13

vernisaž st 02. 10. 18:00

Během studia fotografie se moje zaujetí postupně přesunulo od „umělecké“ fotografie k fotografiím, které dělá každý - k fotografiím kamarádů, rodiny, dovolené, či skupinovým fotografiím. Takové fotografie mají nesmírnou hodnotu pro ty, kteří jsou nějakým způsobem spojení s osobami či místem na fotografii. Jak je možné, že obyčejné fotky můžou být tak vzácné? Proč je fotografie tak fascinující médium?

Výstava je věnovaná specifikám fotografického média, fotografickému světu a tomu, jak se změnilo myšlení a přístup lidí od té doby, kdy byla objevená fotografie. Zahrnuje témata jako je cestování v čase prostřednictvím fotografie, proč mají lidé při fotografování trému, jak se současnost stává jevištěm pro budoucnost, nebo jak ztrácíme možnost získání autentického zážitku díky pokusu o jeho zachování. Úvahy jsou prezentované pomocí kreseb, diagramů, koláží, textu a několika fotografií.“

Během výstavy proběhnou dvě přednášková představení:

Magda Stanová - Dáma se dvěma hlavami

21. 10. 2013 19:00

30. 10. 2013 19:00

Dobrý pocit z vyřešení problému, který ještě ráno neexistoval. Obrázky, které by nemohly jít do vědeckých učebnic jako ilustrace. Když ani divák ani umělec neví, proč práce funguje. Vzít někoho na výlet, aniž by věděl, že byl vzatý.

Přednáškové představení Dáma se dvěma hlavami navazuje na sérii akcí S Vědci o umění, které proběhly v květnu v galerii etc., a bylo připravené v rámci projektu Algoritmy v umění s podporou Studentské grantové soutěže Akademie výtvarných umění v Praze.

Výstava v rámci FOTOGRAF FESTIVAL 2013.

Listening Environments

James Wyness

12.11. – 05. 12.13

Kurátorka: Veronika Resslerová

vernisaž po 11. 11. 18:00

Listening Environments je první prezentace mezioborové tvorby skotského skladatele, hudebníka, zvukového umělce a pedagoga Jamese Wynesse v Praze.

James Wyness ve stereofonní a kvadrofonní zvukové instalaci vytvořené pro Školskou zkoumá možnosti sociálně sdíleného naslouchání. Návštěvníci výstavy mohou dotvořit postupně se rozvíjející prostor instalace vlastními materiály, jejichž bližší specifikaci najdou na webových stránkách galerie. Zvukové materiály pocházejí převážně z The Borders Archive - osobního archivu terénních nahrávek z příhraniční oblasti na jihu Skotska a severu Anglie (Scottish Borders a Severní Northumbrie).

Autor použil také nové terénní nahrávky, vznikající během jeho pobytu v Praze, které se tématicky pojí s jeho dlouhodobým projektem Working the Tweed, zaměřeným na přírodní a kulturní aspekty krajiny okolo řeky Tweed. Cílem projektu je mapovat vliv řeky a rázu krajiny na životy lidí, kteří zde žijí a pracují, formou hudebních představení, výstav, setkání vědců a obyvatel povodí.

James Wyness využívá často terénní nahrávky přírodního i industriálního prostředí, pracuje se zvukem nalezených objektů, konstruuje mikrotonální hudební nástroje. Nahrávky upravuje a vrství do komplexních elektroakustických kompozic.

Věnuje se také hudební publicistice a projektům reflektujícím environmentální a sociální aspekty přírodní a industriální krajiny. Pravidelně pořádá dílny, ve kterých účastníci kombinují práci ve zvukovém studiu s nahráváním zvuku v krajině. Založil malé vydavatelství Reekin lum Records, kde vydává v limitovaném nákladu terénní zvukové nahrávky a kompozice, působí jako pedagog v oblasti původní skotské hudby, spolupracuje s hudebníky, vizuálními umělci (Duncan Whitley, Gavin Thorogood, Kate Foster), filmaři (John McGeoch), choreografy (Claire Penčak), nebo spisovateli (např. Jules Horne).

James Wyness byl hostujícím umělcem Galerie Školská 28

Výstavy "Bílý nástěnka"

Projekt Bílý nástěnka, velkoformátová nástěnka - upevněná na zdi v průchodu novorenesančního nájemního domu "U rytířů", ve Školské ulici, nedaleko Václavského náměstí, je společným projektem Galerie Školská 28 a Asociace MLOK. Nástěnka je určená pro umělecké projekty, které vznikly pro tento formát.

Kurátorka projektu: Veronika Resslerová, Miloš Vojtěchovský

Dvojice z naší vesnice

Iveta Bradáčová

19.2.–19.3.13

Instalace je sestavená ze série akvarelů „Dvojice z naší vesnice“, kterou Iveta Bradáčová, studentka ateliéru Petra Kvíčaly na FAVU, proměňuje vydáním série pohlednic v sociální akci. Námět drobných formátů zachycuje lidi v situacích, interakcích nebo při činnostech typických pro život na současné vesnici. Iveta maluje podle fotografií z webových stránek vesnice, kde žije. Vzniká tak mozaika individuálních, kolektivních a někdy až rituálních námětů různorodých emocionálních kvalit. Na některých malbách je i sama autorka, která se vnímá jako součást pozorované komunity.

V dějinách umění je jako žánr označována malba, v níž je na pozadí města nebo vesnice zachycen běžný život zpravidla neznámých lidí. Nejde o zobrazení konkrétních osob, měst či krajiny, ale pouze o zobrazení divácky vděčné pracovní, obchodní, atd. scény. „Dvojice z naší vesnice“ se žánrově malbě vymyká zobrazením konkrétních postav, skutečných mikroepizod. Některými detaily a zpodobněnými situacemi přesahuje do oblasti etnografické skici, ale svým kolorismem je spontánně malířský. Iveta sleduje stopu žánrových obrázků do druhé poloviny devatenáctého století, kde našly bohaté uplatnění na pohlednicích, které se objevily s nástupem turismu. Nechala vytisknout soubor pohlednic, které si budou obyvatelé vesnice moct koupit. „Zcizené“ fotografie se tak pomyslně vrací k lidem, kteří na nich jsou zachyceni a kteří je mohou zastrčit do kredence, nebo využít ke korespondenci. Po dobu trvání výstavy jsou pohlednice v prodeji i v Galerii Školská 28.

Gradient

Martin Blažíček

5.4.–5.5.13

vernisáž čt 4. dubna v 18:00

Gradient je :

1. Míra sklonu, sklon.
2. Vzestupná nebo sestupná část; stoupání.
3. Fyzika - rychlost, jakou se fyzikální veličina zvyšuje nebo snižuje v poměru ke změnám dané proměnné.

Instalace Gradient pro koridor Školské 28 konfrontuje velkoplošný tisk a kvalitu přirozeného světla; vizualizuje přechod světla a tmy a symbolický význam těchto zrakových vjemů nechává úplně stranou. Je racionální představou zrakového vjemu postupného ubývání světla na ploše osvětlené z jedné strany nebo může být také statickou verzí zpomaleného časového záznamu stroboskopického efektu, který je charakteristickým prvkem audiovizuálních performancí Martina Blažíčka. Použitá světelná škála je odvozená od intenzity světla v chodbě.

Světlo proniczanic

Recyklace studie

23.5.–7.6.13

Věčná světla svítí v katolických a pravoslavných kostelech, (pokud jsou otevřené) jako připomínka na stvoření - lux in tenebris. Jiná - obchodní světla září na ulicích, na fasádách, na nebi, když se podíváme na Zemi ze satelitu, skoro všude. V některých zemích hoří posvátná světýlka na ulicích, v domácnostech, na chodbách, na hrobech. Někdo je udržuje, dolévá olej, vyměňuje a zapaluje svíčky. Světlo pro Bílý nástěnek odkazuje na dávnou tradici udržovat světlo pro nic za nic, bez "praktického" důvodu. Elektrická bludička čerpá z energie ukryté v ploché baterii. Upomínkou na věčnost jsou dvě řady nalezených vybitých tužkových baterií, seřazených tak, že by bylo možné řadu doplňovat o další a další akumulací články, den za dnem, rok za rokem ... až do konce světa. Vybité baterie propojené do série "jakoby" dočerpávají zbytkovou energii, nažhávají symbolicky vlákno slabé žárovky v přítmi chodby pro občasně kolemjdoucí, mířící za věcí proniczanic jako je umění.

Miloš Vojtěchovský

Dvorek č. 28

Matěj Lipavský

11.6.–27.6.13

vernisaž po 10. června v 18:00

Tématem Lipavského instalace je samo místo, genius loci a lidé, kteří ho spoluvytvářejí, důvody scházení se a vernisaž jako nejednoznačná situace. Obraz dvorku Školské 28 na nástěnce je obklopen tmavými siluetami charakteristických postav na zdi. Instalaci doplňuje papírový rozkládací komix ve tvaru půdorysu dvorku s vernisažovými dialogy.

Matěj Lipavský je malíř a kreslíř, věnuje se také komixu, studoval na pražské AVU, žije v Praze. Námětem jeho maleb je světelná atmosféra, v kresbě vychází ze streetartových šablon s důrazem na světlo a s laděním podobným filmu noir. Na komixu ho zajímá možnost uplatnění filmových (rytmických) postupů, možnost vývoje formy v lineárním čase čtení, možnost doslovnosti a popisnosti, kterou v malbě nevyužívá.

V roce 2011 byla v Lipavského výtvarném zpracování /ve spolupráci s Pure Beauty/ nakladatelstvím Lipník vydána grafická novela Chyba. Jejím motivem je pašování a černý obchod se vzácnými a kriticky ohroženými rostlinnými druhy. Jde o příběh Kryštofa Warjaka, sběratele orchidejí a schopného pašeráka, který se rozhodne přijmout zakázku bohatého ruského sběratele květin a v Japonsku ukradne vzácnou, oficiálně dávno zaniklou květinu. Touto krádeží nevědomky uvede do pohybu prastarý mechanismus kletby, která nad rostlinou a domem jejich majitelů visí.

Untitled

Thomas Winkler

03.10.–31.10.13

Kurátorka: Eliška Žáková

Od roku 2003, kdy s několika spřátelenými umělci založil berlínské nakladatelství Heckler und Koch, se Thomas Winkler nachází na zdánlivě nekonečné cestě „z pověření celosvětového expresionismu“, která ho přivádí do různých koutů Evropy a USA. Na této cestě pořizuje Winkler - konceptuální umělec, fotograf, malíř, hudebník a nakladatel - snímky, jejichž motivy jsou stejně různorodé jako záběr Winklerovy umělecké činnosti: vzpomínky na navštívená místa, uskutečněné performance, výjimečná setkání i chvíle nicnedělání. Na dvojvýstavě v galeriích Bílý nástěnka a K4 představí Thomas Winkler svou nejnovější sérii layoutů, která vznikla pro Festival Fotograf během umělcova nedávného pobytu v Praze. Vernisáž výstavy v Galerii K4 bude spojená s úvodní přednáškou Prof. Winklera a jeho následným koncertem v hlavním sále Klubu K4.

Particip č. 173, popiska nástěnky

Tomáš Vaněk

12.10.–10.1.14

vernisáž po 11. listopadu v 18:30

„Myslím na mezeru mezi věcí a její popiskou, pracuji na odstranění této mezery.“
(ze série tzv. participů, intervencí, určených pro konkrétní místo či situaci)

“Participy užívají symbiózních a parazitních norem - vztahů, ve smyslu napojení se na něco, co je zaběhnuté, dané, okoukané a stojí tak na okraji dennodenního vnímání - nemají ambice cokoli řešit, pouze se snaží zviditelnit tyto okrajové zóny - nastavením, aplikací na přesná místa, která jsou ohmatávána nespočtem lidských pohledů bez nejmenšího podezření a rozrušení - účastní se na těchto místech svojí existencí”.

Tomáš Vaněk absolvoval AVU, kde je od roku 2010 vedoucím pedagogem Ateliéru Intermedia 3. Laureát Ceny J. Chaloupeckého. Jejím motivem je pašování a černý obchod se vzácnými a kriticky ohroženými rostlinnými druhy. Jde o příběh Kryštofa Warjaka, sběratele orchidejí a schopného pašeráka, který se rozhodne přijmout zakázku bohatého ruského sběratele květin a v Japonsku ukradne vzácnou, oficiálně dávno zaniklou květinu. Touto krádeží nevědomky uvede do pohybu prastarý mechanismus kletby, která nad rostlinou a domem jejích majitelů visí.

Galerie Školská 28 2013

koncerty
performance
autorské prezentace
projekce
dílňy
komponované pořady

Duo Jonas Kocher (akordeon) & Gaudenz Badrutt (elektronika). Sólo Tomás Gris (alt saxofon + objekty)

Duo Kocher-Badrutt

so 19. ledna 2013 v 19:30

Oba švýcarští hudebníci spolupracují již po léta v různých improvizčních formacích (například s Hansem Kochem, Bertrandem Gauguetem, Olivierem Toulemondem nebo Michele Donedou). Jako duo si vybudovali jemný způsob objevování vztahů mezi elektronickými zvuky akordeonu a instrumentálním potenciálem elektroniky. Vytvářejí fragmentární a zahuštěný svět zvuků, vždy otevřený přítomnosti a náhodě.

Akordeonista a skladatel Jonas Kocher ve své hudbě prozkoumává vztahy tónů, hluku a ticha a samotný proces poslouchání. Jako skladatel se soustředí na průniky divadelních představení, instalace a koncertního provedení. Jeho skladby byly uvedeny na mnoha festivalech včetně Concentus Moraviae, je aktivním členem švýcarské kulturní scény a vede vlastní vydavatelství Flexion Records.

Elektronik Gaudenz Badrutt vystudoval hru na piano se zaměřením na hudbu dvacátého století. Postupně však přesedlal na elektroniku a improvizaci, především v elektroakustickém duu Strøm. Při hraní kombinuje akustické zdroje zvuku s živým samplováním. Účastní se různých projektů od koncertů přes divadelní představení po zvukové i video instalace.

Sobotní večer ve Školské 28 zahájí sólovým vystoupením španělský saxofonista Tomás Gris (1980). Jeho zájem se upírá na volnou improvizaci s akustickými nástroji a různými objekty ve vyjadřovacím stylu uměleckých konceptů dada, art brut, hnutí CoBrA apod. Zvuk, ticho, hluk, diskurz významu a struktury, ideologie a nonsens - to jsou jedny z mnoha elementů současného umění a filosofie, kolem nichž se točí i jeho dílo protkané ontologickými úvahami.

Koncert Gaudenze Badrutta a Jonase Kochera podpořili nadace Pro Helvetia a švýcarský kanton Bern.

Lov na Boghora

V hlavních rolích Monika Midriaková & Filip

Šebšajevič

čt 24. ledna 2013 v 19:00

Nové audiovizuální představení z dílny Jiřího Rouše, Davida Šmitmajera a Františka Týmala na motivy literární fantasmagorie třináctiletého chlapce. Setkání klasického žánru s filmovým experimentem. Výprava pod povrch filmového materiálu potopená ve skřípění a hřmotu umírajícího vesmíru.

"Vím, i já jsem trochu rozrušená, Boghora jsem ještě nelovila a co jsem se dočetla, není zrovna dvakrát hodnej. V té galaxii za červí dírou z něj maj obyvatelé strach. Proto si nás zavolali." - Trei Stallarová, vesmírná žoldněřka "Výzbroj jak vidím máte, začněte hned!" - pan Gigo, velitel mezigalaktických ochranných jednotek

Tomáš Ruller v Komunikačním prostoru

Dernisáž výstavy - akce – streaming

pá 1. února 2013 v 18:00

Tomáš Ruller při příležitosti dernisáže provede živou akci navazující na projekty IN IN a Peace for Grotowski. Ruller a jeho spolupracovník v Los Angeles Habib Kheradyar Zamani v ní vejdou prostřednictvím streamingu v dialog. Stream sledujte z našich stránek ze sekce "Živě."

Deborah Stratman

Autorská videoprojekce

čt 21. února 2013 v 19:30

Deborah Stratman je americká umělkyně a filmařka z Chicaga, která se zajímá o problematiku krajin a systémů. Její filmy nevyprávějí příběhy, spíš naznačují a otevírají různé problémy. Většina jejích děl tematizuje vztahy mezi fyzickým prostředím a lidským bojem o moc a kontrolu, který se ve tváři krajiny odráží.

V jejích posledních filmech se objevují otázky a vyprávění o současných fenoménech jako jsou víra, svoboda, rozpínavost a paranormální jevy. Stratmanová používá různá média, včetně sochy, fotografie, kresby a zvuku. Vystavovala například na Whitney Biennale, v Museu of Modern Art v New Yorku, Centre Pompidou, Hammer Museum, Witte de With v Rotterdamu, Walker Art Center, nebo Yerba Buena Center. Je autorkou řady site-specific projektů realizovaných ve spolupráci například s Center for Land Use Interpretation, Temporary Services, Mercer Union v Torontu, Blaffer Gallery v Houstonu, Klondike Institute of Art & Culture v Yukonu a Ballroom Gallery v Marfě.

Její filmy byly promítány na přehlídkách a festivalech jako Sundance, Viennale, Full Frame, Ann Arbor, Oberhausen a Rotterdam. Je držitelkou grantů od Fulbrightovy a Guggenheimovy nadace, ceny Creative Capital award. V současnosti vyučuje na University of Illinois v Chicagu.

Program:

Village, Silenced (2012, 7 min)

It Will Die Out in the Mind (2006, 4 min)

How Among the Frozen Words (2005, 1 min)

The Name is not the Thing named (2012, 11 min)

Musical Insects (2013, 7 min)

Kuyenda N'kubvina (Walking is Dancing) (2010, 40 min)

S podporou Trust for Mutual Understanding, ve spolupráci s FAMU připravil kurátor Henry Hills.

Michal Zbořil/Martin Blažíček - live a/v + Jiří Havlíček / Zajatci filmu

Volná a/v improvizace + video-fragment

čt 28. února 2013 v 19:30

Duo Zbořil/Blažíček ohledává hraniční polohy zvukově obrazové improvizace. Michal Zbořil je hráč na syntezátory Korg, mimo jiné známý ze Zabloudil, IQ+1 a z Pražského improvizčního orchestru, který vychází hlavně ze zvukových kvalit elektronické syntézy. Jeho převážně neidiomatický způsob hry se odvíjí z podkladu oscilujících zvukových textur. Martin Blažíček využívá pro živé projekce kombinaci fyzických objektů, mechaniky, a digitálního mikrosamplingu videa. Jeho poslední projekt je digitálním rozvinutím principu thaumatropu, populární optické hračky z přelomu 19. a 20. století.

Jiří Havlíček představí své aktuální dílo Zajatci filmu.

Hrají: Anita Somrová, Ondřej Novák a Jiří Havlíček st.

Video-fragment, odehrávající se v prostoru mezi několika filmy. Volně inspirováno českým snímkem pro děti Kaňka do pohádky a francouzským němým seriálem Les Vampires. Hostem bude Johana Švarcová, která video-fragment naživo ozvučí.

Fern Silva

Autorská videoprojekce

čt 7. března 2013 v 19:30

Tvorba Ferny Silvy (nar. 1982, Hartford, CT) zahrnuje film, video a projekce, které byly prezentovány na různých festivalech, v galeriích, muzeích a kinematékách včetně the Toronto, Berlin, Locarno, Rotterdam, New York, Edinburgh, a Ann Arbor Film Festivals, Anthology Film Archive, Wexner Center for the Arts, San Francisco Cinematheque, Roulette Gallery, LMAK-projects, White Box Gallery and the Greater New York exhibition at MOMA P.S.1.

Jeho práce je inspirována cestováním, dokumentuje pohyb světem jako pojiva osobního a pomíjivého a vlivy místopisu, klima a okolí na společenské vztahy, komunikaci a metafyzično. Přitahují jej témata popírající národní identitu nebo podivnosti mýtů, folklóru, mystiky nebo jednotlivých rituálů. Místo jednotlivostí zachycuje spíše momenty společné všem bytostem a přítomné ve všech strukturách. V úsilí vyhnout se dokumentárním klišé zdůrazňuje imaginaci v různých rovinách možných vyprávění. Zvědavost a paměť dodává jeho tvorbě napětí mezi mystifikací pozorování a zkušenosti a usku-tečňováním v čase jako formy sjednocení.

Fern Silva je mezi 25 filmovými tvůrci 21. století v žebříčku Film Comment Magazine's Avant-Garde Filmmakers Poll, je držitelem ocenění Gus Van Sant Award ze 49. ročníku Ann Arbor Film Festival a jeho film byl nominován na nejlepší mezi-národní krátký film na Edinburgském filmovém festivalu v roce 2012. V současné době žije v Brooklynu v New Yorku a Chicagu, kde učí filmovou tvorbu na University of Illinois-Chicago.

Program:

Concrete Parlay (2012 18 mins-16mm transfered to video)

Passage Upon the Plume (2011 8 mins-16mm transfered to video)

In the Absence of Light, Darkness Prevails (2010 14 mins-16mm transfered to video)

Peril of the Antilles (2011 6 mins-16mm transfered to video)

Servants of Mercy (2010 14 mins-16mm transfered to video)

Realizováno s podporou Trust for Mutual Understanding, ve spolupráci s FAMU připravil kurátor Henry Hills.

Dílna animační tvorby s Jiřím Hanušem

Přijďte si společně vytvořit svůj krátký film!

Pro děti od 8 do 15 let

so 9. března 2013 v 14:00

Dílna je zaměřena na praktické nahlédnutí do základů klasické animační tvorby. Nejprve se seznámíte s postupem práce a uvidíte ukázky animovaných dětských filmů. Pak si budete moci vyzkoušet nejstarší ploškovou animaci, která spočívá ve skládání jednotlivých snímků z dvourozměrných obrázků vystříhaných z papíru, prostorovou loutkovou animaci nebo animaci objektů. Dílna začíná ve 14 h a v půl sedmé si budete moci odnést svůj vlastní animovaný film (flash disk nebo CD sebou).

Jiří Hanuš je grafik a pedagog výtvarné výchovy, studoval propagační výtvarnictví a propagační grafiku na SŠ Václava Hollara v Praze, grafický design na VOŠ grafické a Střední průmyslové škole grafické Hellichova v Praze, učitelství výtvarné výchovy pro ZŠ, SŠ a ZUŠ na PedF UK v Praze, kde je v současné době v doktorském studiu. Působí jako učitel výtvarné výchovy a dějin výtvarné kultury na všeobecném gymnáziu Prof. Jana Patočky v Praze.

Kapacita dílny je 10 dětí, práce probíhá v pěti skupinkách po dvou.

Seijiro Murayama (JAP) solo + Leo Bettinelli (ARG) solo

Volná improvizace

po 11. března 2013 v 19:30

Japonský perkusionista a bubeník, bývalý spoluhráč Keiji Haina, KK Nulla, Freda Frithe či Toma Cory, se po roce a půl vrací do Komunikačního prostoru Školská 28 a jeho aktuální koncertní sólo můžeme pojmout jako symbolickou rozlučku s oblíbeným místem před návratem do Japonska.

Seijiro Murayama (1957), který v osmdesátých letech působil v divokých projektech japonské scény (Absolut Null Punkt s kytaristou KK Nullem či ve Fushitsusha Keiji Haina), se během poslední dekády věnuje především exploraci svého jednoduchého bubínku a hlasovým technikám, v současnosti s čím dál větším příklonem k hlasu. Od konce minulého století žil ve Francii, kde spolupracoval, kromě hudebních kolaborací, nejčastěji se skupinami soudobého tance (především National Choreography Center of Rennes and Brittany pod vedením Catherine Diverrès).

Při vlastní tvorbě ho zajímá interdisciplinární charakter, často ho tedy najdeme ve spojení nejen s tancem, ale i videoartem, malbou, fotografií, literaturou atd. Z hudebníků, s kterými spolupracuje v poslední době nejčastěji, zmiňme alespoň některé: Jean-Luc Guionnet, Eric Cordier, Axel Dörner, Klaus Filip, Taku Unami, Utah Kawasaki, Takahiro Kawaguchi, Toshimaru Nakamura aj.

Leo Bettinelli je skladatel, experimentátor, improvizátor, zvukový technik a v neposlední řadě i organizátor festivalu zaměřeného na volnou improvizaci Ninos Consentidos.

Argentinský elektroakustický tvůrce při sólovém vystoupení v galerii Školská 28 bude pokračovat ve svém "výzkumu" zvukových možností vibrujících kovových plátů amplifikovaných piezo mikrofony. Za použití digitálního procesování a zpětných vazeb vytvoří sonické universum nečekaných možností.

Jarní prožitkové zpívání Se Zuzanou Vlčínskou

so 16. března 2013 v 09:30

Dílna je určená každému, kdo se chce blíže seznámit se svým hlasem, emocemi a vlastní muzikalitou, nebo si chce prostě jen zazpívat.

Při zpěvu písní našich předků, které se váží k jaru jako k novému počátku života, můžeme kvést a růst, objevit v sobě dravost jarních vod. Můžeme načerpat novou sílu pro náš každodenní život, spojit se sebou i s druhými na hlubší rovině, natáhnout novou mízu do žil. Lidé si odedávna zpívali, když cítili radost, smutek, opuštěnost, naději, sílu. Nechávali tak své prožitky prostoupit hlouběji do těla, spojit se s nimi a sdělit je světu. Zpívalo a tančilo se, sdílela se radost i bolest - lidové obřady pomáhaly projít proměnami a zkouškami, které přirozeně člení lidský život od narození do smrti. Naši předkové nám zanechali tisíce nádherných písní, jež nás mohou i dnes provázet na naší cestě a obohacovat ji svou hloubkou, obrazností a pravdivostí. Osvojit si takovou píseň může znamenat návrat ke kořenům, moment spočinutí v sobě samém.

Při zpívání zaktivujeme nástroj, kterým je celé naše tělo, celá bytost. Budeme pracovat s tělem, s dechem a hlasem, budeme sami sebe nově poznávat. Zpívat budeme vícehlasně - souzvuky a harmonie umocňují sdílení pocitů a emocí.

Mgr. Zuzana Vlčínská, muzikoložka a terapeutka; přes dvacet let se věnuje práci se širokou veřejností, pro niž upravuje lidové písně ze slovanského okruhu s těžištěm v moravském folklóru

Sharif Sehnaoui - solo Martin Alaçam & Georgij Bagdasarov – duo

čt 21. března 2013 v 19:30

Kytarista Sharif Sehnaoui (spolu s Mazenem Kerbajem) patří mezi nejdůležitější hybatele libanonské experimentální a improvizací scény. Nejenže je sám aktivním hudebníkem koncertujícím kromě arabské části světa často po Evropě a USA, ale je duší jedinečného a zřejmě jediného na improvizaci zaměřeného arabského festivalu Irtijal (koná se každoročně na jaře v Bejrútu) i vydavatelství, jež „publikuje to nepublikovatelné na libanonské umělecké scéně“. Jednou z položek labelu Al Maslakh („Jatka“), zaozeného v roce 2005, je sólové album Old and New Acoustics (2010), dle mně dostupných informací první sólové album Sharifa Sehnaoui. Sehnaoui při sólové hře používá akustickou kytaru spíše jako perkusivní nástroj než jako klasický drnkací strunný nástroj. Kytaru má položenou na klíně a někdy ke hře užívá různé paličky (některé navíc vpreparované mezi struny), jindy kovové ladičky, kterými různě rozvibrovává části kytary. Běžné je pro něj též užívání kovových válečků, jimiž přes struny na různých místech kytary přejezdí. Tak ostatně začíná i album Old and New Acoustics. V počátku první části To Boldly Go Where No Man Has Gone Before (odkazující ke klasické úvodní větě každého dílu původního seriálu Star Trek) pracuje Sehnaoui i s tichem, v kterém nechává dlouze zanikat naléhavosti vpreparované kytary. Později se přes zvonivě kovové zvuky promění proud hudby v pro Sharifa Sehnaoui typickou rytmickou, perkusivní hru. Tempo zrychluje a soustředěnost „bubnujícího“ hráče je až hmatatelná. Přirozená je pro něj i hra na tělo kytary, kde se v rychlém tempu střídají úderů paličkami do strun a dřevěné desky, a tvoří tak iluzi dvou nástrojů.

O všem výše zmíněném se budeme moci přesvědčit při premiérovém vystoupení Sharifa Sehnaoui v České republice, které sebou přinese i první jarní den. Jeho solu bude předcházet domácí kytarové duo Georgije Bagdasarova a Martina Alačama.

Georgij Bagdasarov započal svou hudební dráhu jako kytarista v psychedelickém punkovém bandu a přes konceptuální techno dospěl do oblasti volné improvizace. Svoji tvorbu rozvíjí v instrumentální předmětů nalezených většinou na bleším trhu. Hraje na saxofon, kytaru vpreparovanou nalezenými předměty a v neposlední řadě na gramofon. Nahrával a vystupoval s řadou hudebníků v oblasti jazzu, noisu, electronica a dalších žánrů, například Richard Deutsch, Jerome Noetinger, Yoshio Mashida, Les Halmes, Dill, Yutaka Makino, DJ Sniff, Nikolay Rubanov, Fitz Ellarald ad.

Martin Alaçam, kytarista narozený v Istanbulu, od roku 1993 hrající ve skupině Metamorphosis. Alaçam spolupracoval s řadou dalších hudebníků (Marcus Godwyn, Sing Sing, Theater Brett, Pavel Fajt...), složil hudbu k několika divadelním hrám a tanečním vystoupením.

Standuino bastl workshop

Postavte si syntezátor

23. března – 24. března 2013

Školská 28, Standuino a MediaLab 4AM pořádají workshop pro začátečníky i pokročilé:

- naučíte se základy práce s elektronikou jako pájení, základní terminologie a v obrysech svět opensource hardware a jeho možností. Zároveň lektoři vysvětlí a přiblíží trendy v DIY kultuře vs. bastl scéně a základy práce se syntezátory.

- z workshopu si každý účastník odnese domů vlastní syntezátor fraAngelico či bicí automat frauAngelico nebo granulární sampler microGranny!

- po workshopu proběhne koncert orchestru složeného z účastníků (okolo 21:00).

Standuino je inovativní proud v ručně vyráběných hudebních nástrojích inspirovaný osobností a pionýrem v této oblasti Standou Filipem. Jde o variantu platformy mikrokontrolerů Arduino. Na Standuinu si můžete postavit celou škálu nejrůz-

nějších zařízení od zmíněných hudebních nástrojů (od syntáku přes sampler až k sequenceru či tereminu), Nebo jej použít pro vytvoření různých mechanicko-světelných či senzorních záležitostí.

Více o workshopu na: www.standduino.eu

FraAngelico je průkopník syntezátorů stylu true-digital: to znamená, že se nesnaží emulovat žádné analogové obvody, ale vše se odehrává v číselných rovinách a i zvukový výstup je složen pouze z jedniček a nul. Geneze zvuku je pomocí techniky PWM - pulse width modulation, která elektroakustickým průměrováním krátkých pulsů (1-bit) dosahuje 8-bitových zvuků.

Tento syntezátor je vhodný pro tvorbu click and cuts, glitch nebo post digital, dubstepových basových linek, ale zároveň díky ADSR se zvláště v propojení s klávesami hodí třeba na synthpop a elektronickou hudbu obecně.

Susanna Gartmayer

Dílna volné improvizace

19. dubna – 21. dubna 2013

Vídeňská basklarinetistka Susanna Gartmayer vystudovala výtvarné umění a možná právě díky tomu je její hra prodchnuta jak abstraktními zvukovými krajinami, tak i rytmickými strukturami či freejazzovými paterny. Tomu odpovídá i její roz-

ptyl od experimentálních rockových kapel (např. Broken.Heart.Collector.) přes množství uskupení zaměřených na volnou improvizaci až po The Vegetable Orchestra.

Zkoumá nové hudební formy a možnosti improvizace jak ve své sólové práci, tak ve spolupráci s dalšími skladateli a performery. Mezi jejími spoluhráči najdeme Franze Hautzingera, Maju Osojnik, Didiho Kerna, Claytona Thomase, Tamaru Wilhelm a mnoho dalších.

Třídenní dílnu povede Susanna Gartmayer v anglickém jazyce. Počet míst na dílnu je omezený na max. 10 účastníků.

Pořádá Asociace Mlok ve spolupráci s Komunikačním prostorem Školská 28. Podpořeno Rakouským kulturním fórem v Praze.

Královský mlýn 2013 / Königsmühle 2013 LAND a ART setkání v pohraničí

čt 25. dubna 2013 v 18:00

LAND a ART setkání na Königsmühle je mezinárodním setkáním lidí, kteří respektují vývoj krajiny a přírodních hodnot, zvláště v prostoru tzv. Green Beltu - hraničního pásma na území bývalé železné opony mezi západní a východní Evropou.

Samotná bývalá osada Königsmühle v Krušných horách je složena ze zbytků šesti stavení rozestých v mělkém údolí. Svého druhu představuje jedinečnou lokalitu, kde dochází k průniku krajinných, historických a přírodních hodnot, které jsou významné v rámci celé České republiky a představují ideální ukázkou tzv. zaniklých obcí. Setkání umělců, historiků a ekologů má za úkol přestavit tyto hodnoty a realizovat dočasné drobné neinvazivní umělecké instalace přímo na území obce.

Během večera bude představen první ročník LAND a ART setkání na Königsmühle, na kterém spolupracovali studenti DAMU a FF UK v Praze. Dalšími hosty byli členové Kulturního a poetického klubu 8, umělci z Čech, Německa a Polska.

Na projektu spolupracují: Národní památkový ústav, Agentura na ochranu přírody a krajiny, město Loučná pod Klínovcem, Česká zemědělská univerzita a sdružení Lichtfabrik z Německa.

Večer pořádá sdružení DoKrajiny a Antikomplex s podporou Galerie Školská 28.

Elektroničtí demonstranti

DIY dílna Stefanie Wuschitz

26. dubna – 28. dubna 2013

Během dílny se účastníci naučí základní technologické dovednosti ve vytváření interaktivních projektů a zároveň budou hledat nové vizuální cesty vyjádření kritického postoje. V dílně si můžete sestavit vlastní demonstrující jednotku či robůtka.

Vídeňská umělkyně Stefanie Wuschitz ve svých dílnách demystifikuje technologie a ukazuje, že experimentování s novými nástroji může být jednoduché, vtipné a inspirativní. Za použití materiálů jako jsou mech, zelenina, hliníková fólie, tuha, vodivý drát, drobná recyklovaná elektronika, malé motůrky, mikrokontrolery a různé senzory mohou účastníci dílny společně vytvořit jednoduché interaktivní systémy.

Předchozí zkušenosti s programováním jsou vítány, nejsou však podmínkou. Dílna proběhne od 26. do 28. dubna po celý den. Účastníci by si měli vyhradit čas po celé tři dny, aby se podařilo udržet kreativní prostředí založené na spolupráci.

Stefanie Wuschitz (*1981) studovala transmediální umění na Univerzitě užitého umění ve Vídni. V letech 2006 -2008 absolvovala ITP Master studium na Tisch School of the Arts v New York City. Přednáší na Akademii výtvarných umění a Univerzitě užitého umění ve Vídni. Své performance a interaktivní instalace prezentuje na mezinárodních výstavách a festivalech (např. Rakouské kulturní fórum New York, OKNO Brusel, Videonale Bonn).

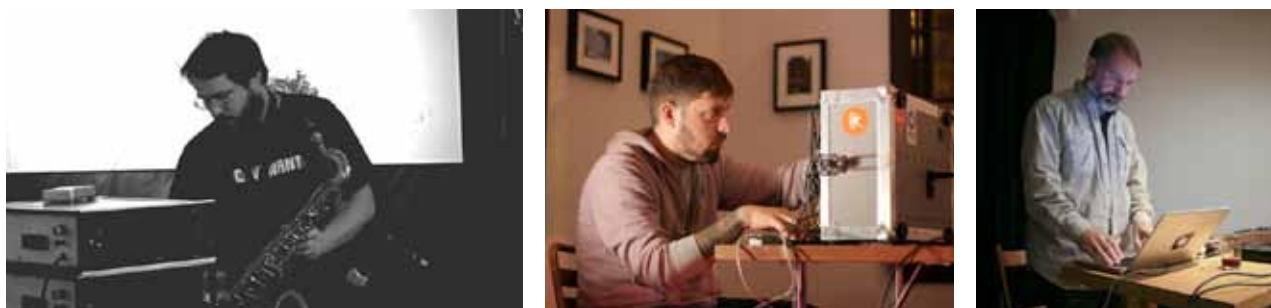
Pořádá Asociace Mlok ve spolupráci s Komunikačním prostorem Školská 28. Podpořeno Rakouským kulturním fórem v Praze.

Labyzc/Lebik Duo / Federsel / nula.cc

Elektroakustická hudba a video

po 13. května 2013 v 19:00

Série Screenlab pokračuje českou premiérou americko-polského dua. Labyzc/Lebik hrají elektro-akustickou hudbu a

volnou improvizaci, jako host vystoupí Tomáš Procházka aka Federsel - jeden z neaktivnějších hudebníků současné místní experimentální scény a projekt nula.cc s novým videem.

Brian Labyzc je mladý chicagský experimentální hudebník. V poslední době hraje hlavně na modulární syntetizer, ale v jeho rejstříku najdeme akustické nástroje, digitální nástroje, využívá terénní nahrávky a staví nástroje vlastní konstrukce. Vystupuje samostatně i v různých seskupeních, vydal disky v USA a v Japonsku. Organizuje koncerty v Chicagu i v zahraničí (například sérii Myopic Improvised Music a cyklus Protest v Heaven Gallery).

Polský hudebník a zvukový umělec Gerard Lebik se zabývá zvukovým uměním a hudbou, vystupuje jako improvizátor, nebo jako skladatel kompozic. Používá akustické, elektronické, nebo elektroakustické hudební formy, hraje například na tenor saxofon, contralto klarinet, zopan wave generatory, elektroniku, vzduchové kompresory, analogové video feedback,

zvukové objekty a různé počítačové programy. V roce 2007 absolvoval Hudební akademii ve Wroclawi. Začal s vážnou hudbou, jazzem, volnou improvizací a postupně směřoval k experimentálnímu zvuku a hlukovým plochám. Hrál mimo jiné s hudebníky jako jsou Eryck Abecassis, Kazuhisa Uchihashi, Rob Mazurek, Keith Rowe, Hernani Faustino, Gabriel Ferrnandini, Noritaka Tanaka, Bettina Wenzel, Hans w Koch, Joker Nies, Jaimie Branch, Anton Hatwich, nebo Marc Riordan.

Tomáš Procházka aka Federsel je hudebník, improvizátor, zvukový umělec, divadelník a performer. Je členem divadel Buchty a loutky a HANDA GOTE research&development a hudebních projektů B4, Gurun Gurun, Radio Royal, Federsel & Mäkelä, Uranus, Wabi Experience a také vystupuje solově jako Federsel. Pracuje s terénními nahrávkami, mediální archeologií, elektrickými a akustickými nástroji i čistě elektronickými systémy, založenými většinou na analogové elektronice. Ve své sólové tvorbě využívá zvukových interferencí, zpětné vazby, elektromagnetického rušení a parazitních zvuků. Vystupuje se svou verzí no input mixing boardu.

Projekt nula.cc amerického intermedialního umělce Lloyda Dunna je experimentální filecast provozovaný od roku 2009 na adrese <http://nula.cc>. "55505 pareidolia" je obrazový esej, meditace sestavená z nalezených materiálů, zvuky z filmů a radio vysílání z vesmíru.

Tereza Sochorová

Autorská videoprojekce

čt 16. května 2013 v 19:00

Tvorba Terezy Sochorové zahrnuje citlivě koncipované instalace, kresby, texty, fotografie i videa. Pracuje se sociálními kontexty a zajímá se o problematiku spravedlivého obchodování. Hlavními tématy pro ni jsou pohyblivý/statický obraz,

světlo, vztah obrazu a textu, procesy předávání informace, vzpomínání, imaginarita, toulání a hra. Nejčastěji spolupracuje s Filipem Cenkem.

Autorka retrospektivně představí své filmy včetně série instalací Čtenářka, Spisovatelka, Vypravěčka a Osvětlovačka, kde tematizuje autobiografické prvky, vztahy textu a obrazu. Inspirací bylo původní literární dílo, které je v sérii do určité míry citováno a reflektováno. Série získá ucelený charakter na výstavě autorky v galerii U Dobrého pastýře v Brně v květnu tohoto roku.

Filmy:

Čtenářka, 2006, 13 min.

projekt Balika, 2007, různé časy ukázek

bez názvu (A kam jdeme?), 2007, 4 min.

Spisovatelka, 2008, 9 min.

bez názvu (Pipiska + Netonápad), 2009, 2 min.

Stačí jedno slovo, 2010, 6 vt.

bez názvu (evil/live), 2010, loop

Domy jsou unavené lodě, 2010, 1,5 min.

bez názvu (báseň), 2010, 2 min.

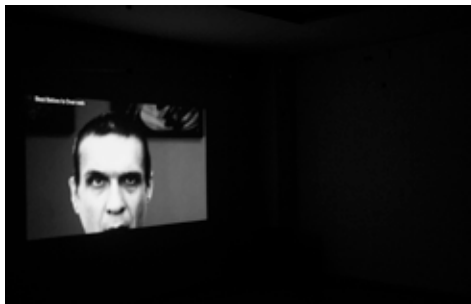
Je milé jí věřit, 2011, 3,5 min.

Posluchačka, 2012, 5,5 min.

O estonské současné umělecké scéně s Pille-Riin Jaik

čt 16. května 2013 v 20:30

Seznámení se současnou estonskou uměleckou scénou. Hlavní změny, události, a umělecké aktivity od 90. let očima Pille-Riin Jaik, mladé estonské umělkyně, v současné době na stáži v galerii. Představení budou mimo jiné: Flo Kaserau, Mark Raidpere, Jevgeni Zolotko.

Noční pták (Fidler & Konopásek): Signály ve Školské

čt 23. května 2013 v 19:00

Luboš Fidler: autorský nástroj Roletofon, elektrická kytara, bicí souprava, zpěv

Zdeněk Konopásek: bubny a činely, trubka

Noční pták je duo Luboše Fidlera a Zdeňka Konopáska. Noční pták jedním pařátem vězí v historii české alternativní hudby 70. - 90. let. (Fidler patří k zakladatelům skupin Stehlík/ Švehlík, Kilhets, stál u počátků MCH Bandu. Konopásek působil v Dvouleté fámě a v Kvartetu Dr. Konopného). Oba hráče poji opakovaná spolupráce s Oldřichem Janotou).

Pařátem druhým se Noční pták opírá o současný stav improvizované hudby a volné zvukové experimentování. Fidler se od 80. let věnuje vývoji vlastních hudebních nástrojů a akustických instalací. Konopásek se v poslední době věnuje volné improvizované hře na bicí.

Během poslední doby se Noční pták objevil na řadě scén nezávislého umění a připravuje oficiální nahrávku.

Co vlastně Noční pták dělá, když se ozývá do tmy? Zobanem klove, naráží a drbe do prázdných PET- lahví, použitých plechovek, zvukných klaciků a oblíbených roletových tyčí, jako kdyby rozezníval nějaké nové, neznámé zvukostroje. Křídly přitom tluče a klepe do pohozených rezavých hrnců a jiného starého plechu jako na nějakou bicí soupravu. Prohrabuje se ostružiním a stébly tlející trávy okolo sebe coby strunami kytary. Houká, chrčí, vrká, mrmlá a popiskuje - to jako by se člověk pokoušel říkat první slova. Občas dokonce jakoby zazněla nějaká píseň.

Většinu roku hnízdí Noční pták ve staré škole na Albeři, v Jižních Čechách. Zrovna ve Školské by se tedy mohl cítit jako doma. Ve svém komorním vystoupení nabídne kromě perkusivně-hlukových improvizací také suntu Signály, ve které jsou hudebně rozvedeny rodinné svolávací hvizdy tří spřátelených karlovarských rodin z 50. a 60. let minulého století.

Boutique - Raum für temporäre kunst

Audiovizuální večer umělců z kulturního prostoru Boutique - Kolín nad Rýnem

pá 24. května 2013 v 19:00

Andreas Oskar Hirsch, Balz Isler a Tina Tonagel představí svoje aktuální audiovizuální projekty. Andreas Oskar Hirsch, který se ve své tvorbě pohybuje napříč různými médii, má bohaté zkušenosti v propojení hudební improvizace a současného výtvarného umění. Ve svých performancích se hravě zabývá automatizovanými procesy s konceptuálními aspekty. Balz Isler pracuje s principy prezentace digitálních dat. Jejich neustálým přepisováním a převáděním je v reálném čase transformuje ve formě zvuku, videa, fotografie a textu. Tina Tonagel se zabývá zvukovými kinetickými instalacemi. V současnosti aktualizuje experimentování se zpětnými projektoři. Přetváří je v pohybové projekční aparáty pomocí dalších inovativních mechanických konstrukcí.

Alternativní nekomerční prostor „Boutique - Raum für temporäre kunst“, v nehostinném betonovém okolí hlavní stanice kolínského metra Eberplatz, je otevřenou platformou pro současné umělecké a kurátorské experimenty. „Site“ a „space“ specifické instalace současných umělců definují zaměření kulturního programu projektu. Vybraní umělci z Boutique Rftk se prezentují v rámci festivalu [Multiplace](#) v Brně a následně v Praze a v Berlíně. Speciální poděkování umělcům a organizátorům Maximilianu Erbacher a Yvonne Klasen.

Cesta do hlubin Standuina

Vytvořte a přetvořte si digitální syntezátor fraAngelico

Pokračování předchozí dílny

25. května – 26. května 2013

Dvoudenní intenzivní díla, na které se účastníci naučí vyrobit a podle vlastních potřeb si upravit vlastní digitální syntezátor. Hudební nástroje Standuino jsou odvozeny od populární prototypovací platformy Arduino a mají tedy stejné vývojové prostředí, programovací jazyk a mocné zázemí open-sourcové komunity.

Harmonogram:

1. Den - Sobota 25.5. start 10:00 - 20:00

- úvod k bastlení, historické pozadí projektu Standuino
- výroba hudebních nástrojů fraAngelico
- hardwarové a softwarové modifikace pro bicí automat frauAngelico
- základy práce se syntezátory

2. Den - Neděle 26.5. 10:00 - 19:00, ve 20:00 koncert účastníků workshopu - Standuino Orchestra

- základní struktura digitálního hudebního nástroje
- zálohování zvuků pomocí výměny softwaru v nástroji
- modifikace existujících softwarů pro dosažení unikátní funkcionality
- úvod k výrobě vlastního softwaru pomocí knihovny Mozzi
- úvod k použití Standuina jako Arduina

Dílna se koná za podpory galerie Školská 28 a v rámci festivalu Multiplace.

Konrad Korabiewski/Slavo Krekovič

Art Book Orchestra

čt 30. května 2013 v 19:30

Projekt Konrada Korabiewského "The Art Book Orchestra" představuje zvukové kompozice zabudované do pěti knih, které jsou jediným zdrojem zvuku. Knihy s názvem 'Affected As Only A Human Being Can Be' vznikly ve spolupráci Konrada Korabiewského a Litten, umělkyní pracující se smíšenými médii. Projekt spojuje zvukové umění, experimentální hudbu, výtvarné a knižní umění protkané do taktilní, multimediální a digitálně interaktivní podoby. Skladatel a autor projektu Konrad Korabiewski prostřednictvím interakce s audiovizuálními kapitolami knih naživo a v reálném čase vytváří zvukové krajiny. Intenzivní a proměnlivá atmosféra koncertu je charakteristická výrazným smyslem pro prostor a hloubku zvuku.

Mezinárodně oceňovaný multimediální umělec a skladatel Konrad Korabiewski (DK/PI) se věnuje elektronické a elektroakustické hudbě. Zaměřuje se na ponor, obsah, atmosféru a prožitek z poslechu. Spíše než digitální technologie zkoumá synestézii - kombinaci smyslových vjemů, a zvukové a hudební zprostředkování obsahu. V roce 2011 se stal vítězem mezinárodní soutěže Europe - A Sound Panorama. Je jedním z hlavních zakladatelů projektu Skálar - Centra pro zvuk a experimentální hudbu v Seydisfjörðure na východě Islandu.

Jako host vystoupí slovenský hudebník, muzikolog, kurátor, organizátor Slavo Krekovič, který je v současné době hostem v Galerii Školská 28 v rámci programu VARP - Visegrad Artist Residency Program - Visual and Sound Arts.

Krekovič patří mezi hybatele slovenské experimentální, elektronické i improvizované hudby. Organizuje festivaly Next a Multiplace, je spoluzakladatelem kulturního centra v Bratislavě A4. Jeho aktivity zahrnují i rozhlasové pořady o experimentální a elektronické hudbě. Jako aktivní hráč vystupoval či vystupuje v projektech Voice Over Noise, Shibuya Motors, Musica falsa et ficta, Kapela snů aj. Pravidelně publikuje články o současné hudbě v mezinárodních magazínech.

Touchscreen controllers

Dílna improvizované elektronické hudby se Slavem Krekovičem

6. června – 7. června 2013

Tablety nebo chytré telefony s dotykovým displejem přináší nové možnosti bezdrátového ovládání zvukových procesů v počítači. Cílem dílny je vytvořit si vlastní platformu flexibilního kontroleru založeného na dotykovém ovládání a protokolu OSC, který bude možné použít při kolektivní wifi improvizaci. Budeme se zabývat technickým propojením jednotlivých zařízení, volbou vhodného zvukového materiálu pro improvizaci a způsobům, jak ho v reálném čase efektivně manipulovat prostřednictvím dotykových obrazovek (aplikace TouchOSC, Lemur apod.).

Znalosti programování nejsou nutné, ale budou se hodit zkušenosti s kreativními zvukovými softwary (Ableton Live, MAX/MSP, ppool, Pure Data...). Účastníci by si měli přinést vlastní počítač a podle možností tablet nebo chytrý telefon (iOS nebo Android), popřípadě se dopředu informovat o možnosti zapůjčení.

Maximální kapacita 10 účastníků.

Dílnu vede Slavomir Krekovič. Jeho pobyt v Praze je podpořen v rámci programu Visegrad Artist Residency Program - Visual and Sound Arts.

Umřel v stromě + Up North Durman/Hejná/Krestovský + Anandan/Wiens

čt 13. června 2013 v 19:00

Trio protější země přednese v hudebním zpracování pro komorní hudbu a slovo básně Břetislava Ditrycha. Jiří Durman - dechové nástroje, Růžena Hejná - zpěv, Alexandr Krestovský - kl. kytara, perkuse, recitace, zpěv.

Trio Protejší země bylo založeno Jiřím Durmanem a Alexandrem Krestovským v roce 1996 původně jako duo s cílem spojit poměrně rozdílnou hudební zkušenost ve stylově neohraničený hudební výraz, s velkým důrazem na improvizaci. Po společných hudebních začátcích v první polovině 70tých let, ovlivněných jazzovou avantgardou se Jiří Durman věnuje převážně volně improvizované hudbě společně s Miroslavem Posejparem, kdežto Alexandr Krestovský působí od 80tých let jako zpěvák v souborech staré hudby. Duo Durman - Krestovský se poprvé veřejně představilo na podzim roku 1996 na jazzovém festivalu v Karlových Varech.

UP NORTH - Ganesh Anandan: perkuse, nástroje vlastní výroby

Rainer Wiens: preparovaná kytara, kalimby

Rainer Wiens a Ganesh Anandan spolu hrají od roku 1996, kdy se prvně setkali v Montrealu. Jako duo Up North vystupují od roku 2003. O tři roky později vydali vlastním nákladem debutové album a koncertovali v Kanadě, Holandsku a Čechách. Jejich hudba vzniká intuitivně, ve vzájemném dialogu osobitých technik hry na jejich autorsky vyráběné nástroje. Taktéž spolupracují s choreografy a tanečníky.

Vaření knih III ledové objekty Ondřeje Kotrče Kurz kreativního vaření s Marcusem Bergnerem - Gertrude Steinová

st 19. června 2013 v 18:00

Inspirací pro tuto dílnu ze série gastronomických workshopů Marcuse Bergnera je literární dílo americké spisovatelky Gertrude Stein. V průběhu přípravy jednoduchých pokrmů, reflektujících její mistrovská díla, bude hlavní pozornost věnována knize „Tender Buttons: Object, Food, Rooms“ (1914). Kniha využívá techniku automatického psaní prostého logiky, standardních vyprávěcích postupů a gramatiky - je verbálně/kulinářsko/eroticko/kubistickou koláží. Gertrude Stein sice sama nevařila, ale její celoživotní partnerka a spolupracovnice Alice B. Toklas byla skvělá kuchařka a deset let po smrti Gertrudy Steinové publikovala úspěšnou kuchařskou knihu, dokumentující mnoho pokrmů, které měly Stein a Toklas v oblibě a které servírovaly v salónu, vedeném během jejich společného života ve Francii okolo druhé světové války. Kuchařka Alice B. Toklas zahrnuje vedle řady základních i neobvyklé pokrmy, jako například : ovocné suflé, rybky na orientální způsob, čínská vejce, omeleta v kabátě, salát Aphrodite, salát Raphael, koláč ovocného osvobození a také nechvalně proslulý recept Briona Gysina na hašišový fondán. Během workshopu budeme vytvářet nová kulinárně - literární spojení, nad jejichž „pozoruhodnou plasticitou“ se ve svých inovativních esejích zamýšlí francouzský filozof a a kritik umění Louis Marin.

Během workshopu proběhne také jednověčerní instalace sorbetových objektů Ondřeje Kotrče, které budeme moci ochutnat, než se postupně roztečou.

Ondřej Kotrče je malíř, student posledního ročníku FAVU Brno, ateliéru AM3, žije a pracuje v Brně. Jeho ledové objekty jsou budovány postupným přidáváním barevných vrstev a jsou stejně tak časovým záznamem průběhu svého vzniku, jako je průběh instalace procesem jejich zániku /roztání/. Tentokrát je barva objektů tvořena jedlými přísadami.

Patrick Sedlaczek

Autorská videoprojekce

čt 20. června 2013 v 19:00

Autor retrospektivně představí svoje video filmy, představené již dříve na několika různých výstavách a festivalech u nás i v zahraničí. V jeho tvorbě dominují velkorysé jedno i vícekanálové projekce. Výrazná obrazová i zvuková složka balancuje na hranici podmanivých reálných prožitků a iluzivních filmových dekorací. Pvky noir filmů, interpretace amatérských videozáznamů, minimalistické a experimentální přístupy k filmovému vyprávění a parafráze filmových cliché a zaběhnutých schémat vytváří svébytné atmosferické prostředí. Jeho videa, odehrávající se v jakémsi bezčasném, vytvářejí svůj autonomní čas a prostor, pohlcující diváka svou temnou, neuchopitelnou poetikou.

Patrick Sedlaczek studoval na brněnské FAVU v ateliéru video u prof. ak. mal. Petera Ronaie. Intenzivně se profiluje v rámci českého videoartu. Žije a pracuje v Brně, Praze a Velkých Losinách.

Dílna animační tvorby a elektronické hudby s Janou Matulovou a Markétou Lisou

so 22. června 2013 v 14:00

Přijďte si společně vytvořit svůj krátký film nebo jeho zvukový doprovod!

Dílna navazuje na předchozí dílnu animační tvorby. Zaměříme se na vytváření hudby k předchozím animovaným filmům, kdy se naučíme nahrávat jednoduché zvuky, pouštět je ve smyčkách, efektovat je pomocí jednoduchého sampleru a používat během živého hraní. Vítáni jsou hudebníci i nehudebníci, hráči na různé, melodické, harmonické i rytmické nástroje i kdokoli, koho baví hrát a poslouchat.

Přineste si různé nástroje, které najdete doma, mohou to být klasické nástroje, bubínky, píšťalky, dřívka, ale i různé pohyblivé hračky nebo jen předměty z materiálu, který vydává zajímavý zvuk.

Pokud byste chtěli raději vytvářet film, budete si moci vyzkoušet nejstarší ploškovou animaci, která spočívá ve skládání jednotlivých snímků z dvourozměrných obrázků vystříhaných z papíru, prostorovou loutkovou animaci nebo animaci objektů.

Dílna začíná ve 14 h a v půl sedmé si budete moci odnést svůj vlastní animovaný nebo ozvučený film (flash disk nebo CD sebou).

Kapacita dílny je 8 dětí, práce probíhá ve čtyřech skupinkách po dvou.

Jim Kaiser (usa) & Rdeča Raketa (a/slo) Durman/Hejná/Krestovský + Anandan/Wiens

so 14. září 2013 v 19:30

Jim Kaiser sám sebe označuje jako zvukového manipulátora. Součástí jeho skladeb a performancí, které jsou charakteristické melodickými podtóny a narušované občasným řinčením padajícího zařízení, jsou kontaktní mikrofony, sklo, kovy, voda, krátké rádiové vlny, magnetofonové pásky a terénní nahrávky. Kaiser působí jako kurátor a promotér experimentální hudby v okolí San Francisca a vede vydavatelství Petit Mal Music zaměřené na třípalcové kompaktní disky.

Vídeňskou dvojici Rdeča Raketa (Červená raketa) tvoří slovinská hráčka na subbasovou flétnu Maja Osojnik a rakouský kontrabasista Matija Schellander. Zabývají se abstraktní improvizací, současnou klasickou kompozicí a mnoha jinými žánry, kombinují hlavně elektroakustickou improvizací s tonální barevností. Vydali kazetu Old Girl Old Boy ve vydavatelství Mosz Records, zkomponovali skladbu pro vokální soubor Hortus Musicus a vystupují jako hudební doprovod němých filmů ze sbírek Rakouského filmového archivu (v Rakousku, Slovinsku, Německu, Jižní Koreji a Srbsku)

Tomáš Moravec Autorská videoprojekce

čt 19. září 2013 ve 20:00

Tomáš Moravec patří mezi mladší generaci umělců, kteří se aktivně pohybují na pražské umělecké scéně. Absolvoval Akademii výtvarných umění v Ateliéru monumentální tvorby Jiřího Příhody, ale již při studiu na Západočeské univerzitě v Plzni v Institutu umění a designu, který v té době vedli Michal Pechouček a Dušan Záhoranský, se projevily jeho snahy intervenovat do veřejného prostoru. Autor se zaměřuje zejména na jeho prostorové a situační kvality. V podobě videoperformancí či dokumentace situačních událostí se pečlivě věnuje pozorovanému prostředí či objektu, které důsledně a vtípně proměňuje. Cílem jeho realizací se v poslední době stává samotný galerijní prostor a proces příprav jeho konceptuálních site-specific intervencí. Dočasnou úpravou prostorové situace, zcela volnými a médii nijak nevyhraněnými způsoby, autor komunikuje a manipuluje s vizuální zkušeností. Jestliže jeho dialog s veřejným prostorem a jeho urbanistickou strukturou měl lehce znejišťující provokativní významy, tak navazující intervence v galerijním prostoru komunikují se samotným objektem či jeho stopou či iluzí. Reflektují problematické vztahy či hledají cesty ke koexistenci. V rámci autorské večerní video projekce Tomáš Moravec retrospektivně představí svoje projekty a videa.

Slavnost 9 zahrad

Sousedská slavnost v rámci Zažít město jinak

so 21. září 2013 od 11:00

Zažijte svoji ulici a svůj dům na jeden den nějak jinak! Zajděte se třeba podívat vedle k sousedům, které znáte jen od vidění, od slyšení, z refyže tramvaje a z hádky při parkování.

V ulicích Školská, Vodičková, Navrátilova, V jámě, Řeznická, Štěpánská, atd. probíhá na chodníku i ve dvorcích sousedský program, který by mohl zahrnovat například: výstavky, pohoštění, hudbu, vaření, pečení chleba, rozhovory, předčítání z textů vázaných na toto místo, divadlo pro děti i dospělé. atd.

bude: vydání nultého čísla "Sousedského kurýra", s informacemi o dějinami oblasti Nového města, úryvek z románu Fízl Petra Placáka, odehrávající se částečně na dvorku VB ve Školské, rozhovory s pamětníky, archivní fotografie, mapka s dvorky a zahradami, obchody a kavárny a prostorotvorný videodokument o lidech, kteří v sousedství žijí, žili, nebo pracují. (bude zveřejněn na internetu a promítnut v den konání akce).

Kurýr a videodokument „Mimochodem“ vznikl s příspěvím Městské části Praha 1.

Improvizovaný hudební průvod Zeleninového pouličního orchestru projde ulicemi od Školské přes Vodičkovou, Řeznickou a možná i Štěpánskou.

MEZIUCHY - zvuková seance pro sluchátka Durman/Hejná/Krestovský + Anandan/Wiens

so 28. září 2013 od 14:00

Festival je zaměřený na hudbu, poezii, performance, zvukové umění. Představíme nové i starší hudební a zvukové kompozice, improvizace, terénní nahrávky, autorské rozhlasové hry, dramaturgii literárních textů, vše určené výhradně pro skupinový poslech do sluchátek.

HearMe! Kostel Sv. Jana Křtitele Na prádle

ne 29. září 2013 od 17:00

První ročník putovního festivalu volné improvizace pořádané sdružením promotérských aktivit „Stará síť na novou hudbu“ ve spolupráci s časopisem HIS voice. Tématem úvodního ročníku je „znějící prostor“, konkrétně jednoho z nejstarších pražských kostelů, malostranský kostel Sv. Jana Křtitele Na prádle. Specifickou akustiku kostela bude reflektovat během odpoledne a večera deset zkušených improvizátorů (např. Burkhard Stangl, Xavier Charles, Angelica Casteló aj.). Festival je zvukovým kontrapunktem ke sluchátkovému festivalu Meziuchy, který se koná o den dříve.

Vstupní ticket je 100 Kč, v MSK se pořádá předprodej vstupného festivalu HearMe!

ZVUKEM DO ZDI

Neděle 29. září 17:00 – 22:00

Kostel Sv. Jana Křtitele Na prádle, 1020 0 Praha 7
Vstup: 100 Kč, 50 Kč za sdružení

Improvizované zvuky - improvizace v rámci kostela

Vstupní ticket je 100 Kč, v MSK se pořádá předprodej vstupného festivalu HearMe!

Improvizované zvuky - improvizace v rámci kostela

Improvizované zvuky - improvizace v rámci kostela

Improvizované zvuky - improvizace v rámci kostela

Improvizované zvuky - improvizace v rámci kostela

Improvizované zvuky - improvizace v rámci kostela

Improvizované zvuky - improvizace v rámci kostela

Improvizované zvuky - improvizace v rámci kostela

Inien & The Astronomical Unit Volná improvizace

čt 03. října 2013 v 19:30

Rakousko-německé duo inien bylo založeno v roce 2009 a tvoří ho Axel Haller (Berlin) hrající na baskytaru a Johannes Tröndle (Víděň) na violoncello.

Jejich unikátní a vysoce individuální přístup k jejich nástrojům nás vtáhne do světa nízkých frekvencí, praskajících zvuků a krásně posazených osamocených tónů. Hudba, kterou tvoří, chytne naši pozornost jako bychom byli vtaženi do rozhovoru dvou filosofických myslí. Na to, aby se vyvinula a prohloubila tato konverzace, Tröndle a Haller kreativně rozšířili hráčské techniky k odpoutání pozornosti od skutečného charakteru a možností nástrojů směrem k podstatě jejich duu. inien vydali debutové CD „favoriten“ v dubnu 2011 v berlínském vydavatelství schraum.

Trio The Astronomical Unit tvoří Christian Marien (bicí), Matthias Müller (trombón) a Clayton Thomas (kontrabas). Trojice respektovaných hudebníků se s lehkostí pohybuje mezi volnou improvizací a free jazzem. The Astronomical Unit vznikli v roce 2007 a o tři roky později vydali na berlínské značce Jazzwerkstadt Berlin debutové album Relativity. Druhé album Super Earth vyjde v září 2013.

Marcus Bergner – autorská filmová a video projekce Numbers (Shadow) Toward The Projector

čt 17. října 2013 v 19:30

Australský filmař a básník Marcus Bergner představí své 16mm filmy a digitální videa. Jsou převážně inspirované textem a literaturou a vytvářel je po vzoru poetiky skupiny OULIPO. Projekce je kombinována se čtením textů: některých Marcusových, ale i dalších, tematicky spřízněných.

Pozvolné odumírání filmu jako média a/nebo jako umělecké formy ještě neznamena, že jeho vliv klesne či úplně vymizí. Neboť literatura, výtvarné umění, architektura a zvláště dějiny umění nejspíš zůstanou různými přímými či nepřímými způsoby ovlivněny a poučeny vším kinematografickým. Takzvaný experimentální či avantgardní film je ve své unikátní perspektivě ideální platformou pro rozpoznávání a sjednocování post-kinematografických mutací a transformací. V rámci večerní projekce Marcus Bergner uvede pět experimentálních filmů, inspirovaných zejména literaturou a literárnem (zahrnutí poetických textů Augusta Stramma, Ernesta Meistera či Friedrike Mayrockera). 16mm filmy budou promítány klasickým filmovým způsobem a novější videa digitální projekcí.

Marcus Bergner je australský umělec žijící a pracující v Praze. Vytvořil na třicet filmů a dalších uměleckých děl, které byly prezentovány na filmových festivalech, projekcích a výstavách v Evropě, Americe a v Austrálii. Od roku 1985 spolupracuje a performuje s australskou zvukovou poetickou skupinou Arf Arf. Tento rok vyšlo DVD s vybranými filmy Arf Arf u berlínského nakladatelství Rumpsti Pumsti. V roce 2009 Bergner dokončil PhD kunsthistorický výzkumný projekt. V současné době přednáší mediální historii na NY univerzitě v Praze.

Návrh na změnu partitury, 2013

Jolana Havelková & Lucie Vítková

st 09. října 2013 v 18:00

Křest CD Návrh na změnu partitury, 2013

Vizuálně-hudební improvizace Jolany Havelkové a Lucie Vítkové

Autorka partitur a koncepce vizuálně-hudebního projektu Jolana Havelková společně s akordeonistkou a skladatelkou Lucií Vítkovou pokřtí své nové CD s názvem Návrh na změnu partitury. CD obsahuje 18 skladeb, které jsou originální interpretací původních písní Františka Kmocha (hudební skladatel a dirigent, 1848-1912). Booklet CD představuje partitury pozměněné Jolanou Havelkovou, podle kterých hudba na pomezí kompozice a improvizace vznikala.

Svým způsobem jde o hudební topografii. Terénní nahrávky z Kolína a okolí komunikují s charakteristickou zvukovou kulisou každého prostoru. Lucie Vítková pracuje také se specifickou akustikou a se zvuky z prostředí prostřednictvím vlastních nástrojů ##- akordeon, foukací harmonika, hlas. Na některých místech používá k hudebnímu vyjádření nástroje, které autorky objevily přímo v prostorách, kde se nahrávalo - varhany, klavír, tympány, různé jiné nalezené perkuse a akustické předměty.

Nový Babylon

Zvuková procházka po pražském okolí

pá 04. října 2013 v 17:30

Expedice po trase Nového Města do míst, která jsou pozoruhodná nejen z hlediska architektury, nebo urbanistiky, ale i jako zvuková krajina, nebo hudební partitura.

Expedici vede, primární sonický průzkum podnikl a jednotlivá místa vedoucí přes Kateřinky, Karlov, Albertov a Vyšehrad osvětlí Miloš Vojtěchovský, pedagog Filmové a televizní fakulty AMU a iniciátor dlouhodobého projektu Zvuky Prahy.

Sejdeme se v hostinci U Pravdů v Žitné ulici č. 15, kde bydlel v prvním patře Alberto Vojtěch Frič s indánem Červuíšem, naproti domu u Bílého Lva, kde žil a zemřel Antonín Dvořák.

Půjdeme ze Žitné k zahradám s kaplí sv. Longina (nad kostelem sv. Štěpána) přes Ječnou, Viničnou, Kateřinské zahrady ke kostelu sv. Apolináře, na Karlov, dolů zahradami Albertova a skončíme na Vyšehradě.

informace o zvucích Prahy: www.sonicity.cz

rezervace nutná. Počet účastníků je omezen na maximálně 10.

Magda Stanová

Dáma se dvěma hlavami

21. 10. 2013 v 19:00

30. 10. 2013 v 19:00

Přednáškové představení Magdy Stanové k její probíhající výstavě *Ve stínu fotografie*.

Dobrý pocit z vyřešení problému, který ještě ráno neexistoval. Obrázky, které by nemohly jít do vědeckých učebnic jako ilustrace. Když ani divák ani umělec neví, proč práce funguje. Vzít někoho na výlet, aniž by věděl, že byl vzatý.

Přednáškové představení *Dáma se dvěma hlavami* navazuje na sérii akcí *S Vědci o umění*, které proběhly v květnu v galerii etc., a bylo připravené v rámci projektu *Algoritmy v umění* s podporou Studentské grantové soutěže Akademie výtvarných umění v Praze.

Igor a Ivan Buharov

...opět v Praze !

st 06.11. v 19:00

V galerii Školská 28 Igor a Ivan Buharovovi představí výběr svých krátkých filmů a se skupinou Pop Ivan zahrají „kryptoanarchistický jazz s nekrorealistickými rytmy“. Někdy to zní jako lidská hudba, někdy jako zvířecí, rostlinná, duchařská, jako kameny narážející do pingpongových míčků s anténami...každopádně to bude znít romanticky.

Kornél Szilágyi a Nándor Hevesi z Budapešti pracují na pomezí výtvarného umění a filmu a pod pseudonymem Igor & Ivan Buharov vystupují od roku 1995. Svoje experimentální filmy natáčejí na super-8 kameru, pracují na animacích, dokumentárních filmech a skládají hudbu k filmům. V roce 1995 založili společně s Vasilem Croatem a Istvánem Nyolczasem skupinu „40 Labor“, se kterou uspořádali řadu performancí, výstav, intervencí, koncertů a multimediálních instalací.

V roce 1998 založili multižánrovou kapelu Pop Ivan, kde kombinují latinské rytmy, free jazzu a archaické moldavské melodie, vizuální efekty, 8mm či 16mm projekce. Koncertují po celé Evropě.

Dílna zvukových efektů S Pavlem Huckem

ne 10. listopadu 2013 v 14:00

Pro děti od 7 do 15 let.

Zvukové efekty jsou uměle vytvářené nebo upravované zvuky, které se používají ve filmu, počítačových hrách nebo hudbě. Během workshopu nahlédneme do způsobu, jakým se vytvářejí zvukové efekty pro filmy.

Ve filmu je zvukový efekt důležitý pro vyprávění příběhu. Je rovnocenný s jinými způsoby použití zvuku - slovem a filmovou hudbou.

Nejdřív nám Pavel Hucek vysvětlí, jak se dělají zvukové efekty ve filmu a předvede nám některé osvědčené zvukařské triky pro nápodobu zvuků, jako třeba: kroky ve sněhu – škrob, koně – půlky kokosových ořechů, tenisové míčky, skořápky od vlašských ořechů, ptáci – plátěná zástěra nebo utěrka, oheň – folie z cigaret, pochodující vojsko – noviny a další .....

Potom podnikneme procházku po galerii a jejím blízkém okolí, kdy budeme objevovat zvuky, které se dají vytvořit pomocí běžných předmětů a budeme se snažit najít možnosti jejich využití ve filmu.

Nakonec, už jako zkušení zvukaři, nahrajeme zvuk k připraveným krátkým úryvkům filmů.

Pavel Hucek pracoval jako zvukař speciálních efektů pro zvukové studio Filmových ateliérů na Barrandově.

Zvony proti mlze & Tarnovski Volná improvizace

po 18. listopadu 2013 v 19:30

Večer dvou premiér experimentujících improvizátorů domácí scény. Sólově vystoupí pardubický Tarnovski a v duu Zbyněk Rohlík a Pavel Bakič jako Zvony proti mlze.

Zvony proti mlze

Údělem velkých těles je štěpení, a tak i pražský kvintet The Pololáníks, sám zrozený vydělením z většího orchestru, dal světu dvoučlenný fragment Zvony proti mlze. Původně čistě studiové duo se uvedlo čtyřmi kusy pro citeru a elektroniku na EP Sagte er, dachte ich (vlastním nákladem & free download); pozdější pokusy s živým samplováním mu dodaly na smélosti a ve Škol-ské tak absolvuje své de facto první živé vystoupení. V současné době též plíživě a v mukách dokončuje nové CD.

Tarnovski (analog synths, theremin, kalimba, fx, perkuse)

Hrál v kapele Miou Miou (alba u labelů Minty Fresh, Piper Records a Rallye Label). V současné době vystupuje s Gurun Gurun (Home Normal), s IQ+1 a společně s Federselem hraje v projektu Wabi Experience (Nomadic Kids Republic).

Kinoaparát.cz: Dílna aplikované optiky a akustiky

sobota 23. listopadu 2013 v 10:00

ednodenní intenzivní dílna účastníky zavede do základních znalostí o vzniku a šíření světla a zvuku. Vedle obecného úvodu a nastínění širokého spektra možností poskytne především příležitost si s těmito jevy pohrát za užití původních Do-It-Yourself, respektive rukodělných aparátů. Cílem dílny je poskytnout mladým umělcům, scénografům i zvědavcům inspiraci pro netradiční aplikace světla a zvuku na divadelní scéně nebo v galerijním či veřejném prostoru. Kromě řady tipů a triků lektori přichystají i pestrou řadu „zvukotvorných“ a „obrazolamných“ nástrojů a udělátek, díky kterým si budou účastníci moci všechny získané znalosti přímo i prakticky ověřit a vyzkoušet. Digitální technologie nebudou užity, dílna se bude soustředit na způsoby práce se světlem známé a vyvíjené již řadu staletí.

Žádné přechozí znalosti nejsou vyžadovány, dílna je otevřena každému zájemci o danou problematiku.

Lektoři:

Jan Kulka je zvukový performer, filmař a absolvent Katedry stříhové skladby FAMU.

František Týmal je filmař, zakládající člen iniciativy Kinoaparát.cz a absolvent Centra audiovizuálních umění FAMU.

Kinoaparát.cz je platforma zaměřená na ochranu, šíření a rozvoj znalostí o technice a umění klasického, fotochemického filmu. Projekt iniciovaný studenty FAMU má za cíl zprostředkovat spolupráci mezi umělci, kurátory, dramaturgy, akademiky a příslušnými institucemi. Odborné veřejnosti Kinoaparát.cz slouží jako komunikační platforma a vědomostní báze, pro širší veřejnost pak jako první kontaktní bod v otázkách filmu a umění práce s ním. Projekt vznikl díky finanční podpoře Akademie múzických umění v Praze v rámci soutěže na podporu projektů specifického vysokoškolského výzkumu.

James Wyness; Biliána Voutchkova & Michael Thieke Volná improvizace

po 25. listopadu 2013 v 17:30

James Wyness je hudební skladatel a performer, který pracuje s instrumentálním, přirozeným i elektronickým zvukem. Vytváří skladby, živá vystoupení, zvukové instalace, používá terénní i studiové nahrávky, ručně vyrobené akustické a elektronické nástroje a nalezené objekty.

Jeho práce je v současné době zaměřena na soustředěný výzkum složitosti a materiální povahy zvuku. To zahrnuje zkoumání různých forem zvuku a jeho prostorového chování v přirozeném prostředí i v architektuře.

James Wyness byl aktuálním hostujícím residentem galerie Školská 28. Svou sólovou performancí popisuje jako volně improvizovanou hudbu pro preparovaný žaltář, ozvučené kovové objekty a nahrané zvuky.

Voutchkova/Thieke duo

Duo intenzivně spolupracuje od roku 2011, důsledkem čehož se jejich silné zaujetí pro zkoumání mikroelementů, které stupňují vnímavost jich samých i publika, vyvinulo v hudbu plnou mikrotonality a pomalých intimních zvukových krajin. Noří se s oblibou do improvizace i současné kompozice a jejich hledání neustává, naopak se stále rozpíná.

David Gatten, Erin Espelie

Autorská 16mm projekce a videoprojekce

čt 28. listopadu 2013 v 19:30

Pro autorský večer ve Školské 28 sestavila dvojice amerických experimentálních filmařů David Gatten a Erin Espelie program filmů o vodě, místě, vědě, změnách (nebo naopak neměnném) prostředí a systémech zobrazování. Programu předchází projekce Davida Gattena v Kině Ponrepo a ve Filmovém museu ve Vídni.

David Edward GATTEN je americký experimentální filmař a tvůrce pohyblivého obrazu. Od roku 1996 zkoumá průniky tištěného slova a pohyblivého obrazu, a katalogizuje různé způsoby působení textu ve filmu jako jazyka i jako obrazu, přičemž se v jeho pojetí často hranice těchto kategorií stírají. Jeho 16mm filmy uplatňují bezkamerové techniky, kombinované s filmovými detaily a optickými tiskovými procesy. V poslední době vytváří i hybridní filmy kombinující 16mm a digitální materiál a dokončuje celovečerní projekt *The Extravagant Shadows*.

Gatten pracuje také na filmové sérii *Secret History of the Dividing Line*, a *True Account in Nine Parts*, kterou Artforum označil za „jeden z neerudovanějších a ambiciózních počínů současného filmu“. V roce 2005 Gatten obdržel Guggenheimovo stipendium na pokračování série filmů o knihovně Williama Byrda II. z Westoveru (1674-1744) a životech Williama Byrda a jeho dcery Evelyn Byrdové (1707-1737).

Realizováno s podporou Trust for Mutual Understanding, ve spolupráci s FAMU připravil kurátor Henry Hills.

Bryan Eubanks/Xavier Lopez & Fuck It Duet

Elektroakustická improvizace

po 02. prosince 2013 v 19:30

Dvě polohy elektroakustické improvizace budeme moci na vlastní kůži zažít první prosincové pondělí v galerii Školská 28, jejíž dramaturgie se již dlouhodobě zaměřuje právě na různé podoby improvizace. První duo, Eubanks/Lopez, představí spíše jemnější, čistší polohu za užití akustického saxofonu a počítačového softwaru ppool. Domácí formace Fuck It Duet si naopak libuje v syrovější, špinavější poloze, která je schopná přetavit jakýkoli odpad ve vlastný požitek z hudby.

Eubanks/Lopez duo

Bryan Eubanks (1977) se řadí mezi hudebníky experimentální scény a živé elektroniky. Vyrůstal ve stepní krajině státu Washington a původně se věnoval fotografii, než se na konci 90. let zapojil do hudební scény v Portlandu ve státě Oregon.

Xavier Lopez žije od roku 2006 v Paříži. Jako samouk si vyvinul vlastní specifický přístup k hraní na laptop, při němž klade důraz na minimalistické a syntetické prvky: sinusové vlny, bílý šum, zpětné vazby, oscilátory. Pro svou tvorbu nachází inspiraci v širokém spektru estetiky stejně jako ve vnímání, okolí, teorii.

Fuck It Duet

Fuck It Duet je název prvního alba dua klamm/Pelikán, který byl posléze povýšen na jméno celého projektu, potažmo strategie, jež vedla k jeho založení. Fuck It Duet vznikl během koncertu skupiny Ruinu, odehraného bez třetího stabilního člena, Ondřeje Paruse.

Elektroakustické kompozice Koncert studentů New York University

čt 04. prosince 2013 v 19:00

V rámci večera vystoupí Kevin Chan, Tom Longabaugh, Ana Fernandez, Nick Chomowicz, Edward Bean, Raphael Saphra, Cole Mahlowitz, Evan Kent, Valentine Byrne, Raechel Rosen a Jacob Schmid.

Studenti skladatele Michala Rataje.

Pavla Sceranková autorská videoprojekce

čt 17. října 2013 v 19:30

V rámci dalšího autorského večera se tentokrát představí Pavla Sceranková. Umělkyně pracuje se sochařskými formami a velmi svobodně experimentuje s různými materiály, které koncipuje do modelových situací či komplexních instalací. Důležitým aspektem je také míra participace. Akce či manipulace u některých objektů je předpokladem jejich uvedení do pohybu či kontextu instalace. Autorka tak definuje vlastní koncepci prostoru a jeho percepce. Ve svých dílech zkoumá rozměry vizuální zkušenosti a především paměť, zejména ve vztahu její aktualizace v momentální situaci a kontextu.

Neoddělitelnou částí autorčina portfolia jsou videa ať už ve formě dokumentace performancí či samotných objektů, které tak získávají další rozměr. V rámci večera budou projekty představeny retrospektivně, včetně posledních prací.

Pavla Sceranková studovala na Akademii Výtvarných umění v Praze. Od roku 2000 žije a pracuje v České Republice. V současné době působí na Katedře výtvarné kultury a textilní tvorby v Hradci Králové.

II. Vánoční bazar Slavnost světla

13. prosince - 15. prosince 2013 v 18:00

Do dvorku Školské č.p. 28 na Praze 1 zveme již tradičně na vánoční posvícení. Připravili jsme pro vás dílny, loutkové představení, koncerty, speciální nabídku ArtMap knihkupectví. Blešák, lampiónová slavnost, prskavky, bar garáž, pečení chleba a cukroví, svažené víno a další vánoční překvapení.

Pátek 13. prosince 11-22h

11-13h Stínové loutkové představení Skřítci z repertoáru Toymachine.

Potom skřítkovská dílna.

14-17h Papírová dílna s Hračkotékou.

17h Audiofenky - Trojčlenné hudební těleso s mimořádným programem vánočních koled ve Fotograf Gallery

20h Živá hudba * TEVE a Igor Korpaczewski

Sobota 14. prosince 10-20h

10-20h Antonín Tomášek - Představ si II. Porcelánová dílna
Možno přicházet průběžně, ale kapacita pracoviště omezena, počítejte s případným čekáním.

14-18h Cukrářská dílna s Valerií Ostřížkovou

Upletě si vlastní vánočku s cukrářkou a my Vám ji upečem (varianta).

15-18h Lampiónová dílna s Lenkou Kubelovou

Přineste si vlastní lampión, pokud nemáte, uděláme ho vcukuletu.

18h Slavnost světla

Lampiónový průvod Školská, Navrátilová, Řeznická, s hudebním doprovodem.

Neděle 15. prosince 10-18h

10-18h

Antonín Tomášek - Představ si II. Porcelánová dílna

Možno přicházet průběžně, ale kapacita pracoviště omezena, počítejte s případným čekáním.

další program

Bazar a bleší trh všeho ve Fotograf Gallery: knih, harampádí, cédéček, drobných uměleckých děl, veteše i rodinného stříbra. Zájemci o prodej mohou žádat bližší informace na stepanka.holbova@fotografnet.cz

Svařar - Oblíbený svařák Fotograf Gallery podávaný kurátorem Jiřím Ptáčkem.

Fotar - Ve fotografickém studiu Fotar ve Fotograf Gallery si můžete nechat vyhotovit samostatnou či kolektivní podobiznu s rekvizitami podle vašeho přání. Snímky zašleme okamžitě e-mailem či necháme vyhotovit do následujícího dne.

ArtBooking - Prodej uměleckých publikací & nejlepší bar ve Školské ulici.

Pořádají: Galerie Školská 28, Artmapa, Fotograf Gallery, Antonín Tomášek, Hračkotéka, Café Kolíbka.

Skřítkci

Stínové loutkové představení

pá 13. prosince 2013 v 11:00

Existuje tisíce různých skřítků. Od těch hodných přes Trpaslíky až po zlé Plivníky a Dupynočky. Naše pohádka je ideální před usnutím a začátkem světa něčeho nejkouzelnějšího jako jsou naše sny. Začínáme proradným a lstivým skřítkem Dupynočkou, tak jak oněm psali bratři Grimmové a skončíme hodnými nočními skřítky, kteří lidem přináší dobro, aby se nám pak mohli zdát krásné sny. Noc a tma je zkrátka krásný čas pro ožítí starých příběhů a hraní si se stíny.

Představ si - Porcelánová dílna s Antonínem Tomáškem a Radkou Jahnovou

14. - 15. prosince 2013 od 10:00

Představ si, že celý vesmír se skládá jen z několika různých prvků...Představ si cokoli a začni stavět...Nebo naopak. Skládaj atom k atomu, součástku k součástce, prvek k prvku.....přidávej a ubírej...šoupní to...roztoč to.....a koukej, co ti roste a ožívá pod rukama!

Co bylo zapadajícím sluncem, může být i hlavou ničemy, co se zrovna zastyděl, nebo nose obrovského klauna, okem angorského králíka, uraženým kolečkem od skateboardu, zralou třešní nebo taky atomem povadlého proužku papíry v zapomenuté svačince Františka, co už chodí do první třídy.

Pár prvků a jsou tu: lesy, vody, města, hory, sítě, tvoří i netvoří.

„Představ si“ je tvůrčí předvánoční dílna pro děti, rodiče a každého, kdo má chuť vytvořit autorský předmět pro svou radost nebo pro potěšení svých blízkých.

Průběh dílny a způsob práce:

Inspirovat se budeme dětskými stavebnicemi a skládačkami. Použijeme techniku volné koláže. Z připravených stavebních prvků (barevné plochy, základní geometrické tvary, písmena, číslice) nastříháme a poskládáme nejrůznější motivy. Tyto obrazy vytvořené fantazií, přáními i vlastní povahou účastníků přeneseme na porcelánové výrobky.

Dílna je vhodná pro kohokoliv od tří do nekonečna let. Menší děti potřebují pomoc větších lidí při přenosu obrázku na porcelán. Čtyřleté děti většinou zvládnou svůj motiv připravit samy, tříleté potřebují v různé míře (dle povahy a soustředění) pomoc i s přípravou obrázku. Výběr z výsledků loňské dílny si můžete pro představu prohlédnout níže v obrázkové galerii.

Galerie Školská 28 2013

tvůrčí pobyty

Slavomir Krekovič

experimentální hudba

Hostující umělec: 1. května – 31. července 2013

Slavomír Krekovič je slovenský hudebník, muzikolog, kurátor, editor a kulturní organizátor. Jako hudební performer se zaměřuje na interaktivní elektronickou hudbu. Zkoumá možnosti hardwarových a softwarových platform pro hudební představení (MAX / MSP - ppooll, senzory, regulátory apps pro iOS a Android, analogové a digitální syntezátory, atd.). Jeho rezidenční projekt „Hyperinstrumentální hudba“ se zabývá oblastí interaktivní počítačové hudby. Prověřuje možnosti mezilidské hudební interakce a interakce člověk - stroj, která probíhá pomocí „hyperinstrumentů“ zkonstruovaných pro sólovou i kolabora-

tivní improvizaci. Hyperinstrument lze definovat jako nástroj, který má specifickou poloautomatizovanou reakci na relativně jednoduché vstupy v reálném čase (jako například nový generativní hudební systém Petera a Tima Cola – Noatikl).

Hudební projekt „Hyperinstrumentální hudba“ prověřuje tradiční vazby mezi designem hudebního nástroje, lidskou interakcí a generováním zvuku v reálném čase. Tento projekt je pokračováním Slavomirova výzkumu hudební interaktivity na New York University a Columbia University v New Yorku jako stipendisty Fulbrightova grantu v 2011-12, a také navazuje na performance při otevření česko-slovenského pavilonu architektury na Bienále architektury v Benátkách 2012. Nový software vyvinutý během rezidenčního pobytu využije právě pro performance hráčů s multidotykovými tablety, které budou bezdrátově připojené k jinému počítači s interaktivním softwarem zpracování vstupních dat a generování finálního zvuku.

Slavomir Krekovič je hostem galerie v rámci programu Visegrad Artist Residency Program - Visual and Sound Arts.

<http://visegradfund.org/residencies/visual-sound>

James Wyness

sound art, elektronická hudba, field recordings

Hostující umělec: 1. listopad – 30. listopad

James Wyness je hudební skladatel a performer, pracuje s instrumentálním, přirozeným i elektronickým zvukem. Vytváří skladby, živá vystoupení, zvukové instalace, používá terénní i studiové nahrávky, ručně vyrobené akustické a elektronické nástroje a nalezené objekty.

Jeho práce je v současné době zaměřena na soustředěný výzkum složitosti a materiální povahy zvuku. To zahrnuje zkoumání různých forem zvuku a jeho prostorového chování v přirozeném prostředí i v architektuře.

James Wyness pořádá „The Creative Applications of Sound“, měsíční série tvůrčích laboratoří, které spojují nahrávací studio a poslechové relace s terénním nahráváním. Pravidelně spolupracuje s umělci z jiných oborů na projektech, které zkoumají sociální aspekty umění.

Provozuje vydavatelství Reekin lum records, která v roce 2013 vydala tři limitované edice CD terénních nahrávek.

James Wynnes pracuje také jako korepetitor a pedagog na poli tradiční hudby, často s mladšími generacemi hudebníků, má doktorát v oboru elektroakustické kompozice z University of Aberdeen, kde studoval s Petem Stollery.<http://www.wyness.org/>

Virág Bogyó

akční umění, sociální umění

Hostující umělec: 1. srpna – 31. října 2013

Virág Bogyó žije v Budapešti, studuje grafiku a media design na Uměleckoprůmyslové škole Moholy - Nagy v Budapešti. V roce 2010 začala spolupracovat s Csillou Hódi, založily skupinu „P.R. group“.

Členové skupiny se při svých akcích setkávají s lidmi z mnoha různých sociálních prostředí. Tato setkání jsou vlastní esencí práce „P.R. group“ a účastí na nich se z těchto lidí s odlišným sociálním a kulturním vybavením stávají umělci. To je také důvod proč se identita a počet členů skupiny mění s každou novou událostí. „P.R. group“ chce odhalovat absurdní jevy v sociální realitě, maskované zdánlivou normalitou.

Rezidenční projekt Virág Bogyó a Csilly Hódi „Fair - y - count store“ je sociální akce inspirovaná turistickým zážitkem z Prahy, kde jsou v obchodech a restauracích dvojí ceny - pro Čechy a pro turisty. Csilla a Virág chtějí provozovat na vltavské náplavce malý obchůdek, kde se ceny budou lišit podle národnosti kupujícího. Základem ceny bude obvyklá česká cena zboží, vynásobená podílem zahraniční a české průměrné mzdy, což nastolí jakousi instantní sociální spravedlnost. Výdělek bude schraňován v galerii a o tom, jak s ním bude naloženo, rozhodnou pravděpodobně facebookoví příznivci projektu Csilly a Virág.

Virág Bogyó je rezidentem galerie v rámci programu Visegrad Artist Residency Program - Visual&Sound Arts. visegradfund.org/residencies/varp

odkaz na blog projektu : <http://fair-y-count-store.tumblr.com/>

Csilla Hódi pracuje a žije v Budapešti, studovala fotografii na Uměleckoprůmyslové škole Moholy - Nagy v Budapešti. V roce 2010 začala spolupracovat s Virág Bogyó, založily skupinu „P.R. group“.

Členové skupiny se při svých akcích setkávají s lidmi z mnoha různých sociálních prostředí. Tato setkání jsou vlastní esencí práce „P.R. group“ a účastí na nich se z těchto lidí s odlišným sociálním a kulturním vybavením stávají umělci. To je také důvod proč se identita a počet členů skupiny mění s každou novou událostí. „P.R. group“ chce odhalovat absurdní jevy v sociální realitě, maskované zdánlivou normalitou.

Rezidenční projekt Csilly Hódi a Virág Bogyó „Fair - y - count store“, je sociální akce inspirovaná turistickým zážitkem z Prahy, kde jsou v obchodech a restauracích dvojí ceny - pro Čechy a pro turisty. Csilla a Virág chtějí provozovat na vltavské náplavce malý obchůdek, kde se ceny budou lišit podle národnosti kupujícího. Základem ceny bude obvyklá česká cena zboží, vynásobená podílem zahraniční a české průměrné mzdy, což nastolí jakousi instantní sociální spravedlnost. Výdělek bude schraňován v galerii a o tom, jak s ním bude naloženo, rozhodnou pravděpodobně facebookoví příznivci projektu Csilly a Virág.

Csilla Hódi je rezidentem galerie v rámci programu Visegrad Artist Residency Program - Visual&Sound Arts. visegradfund.org/residencies/varp

Pille-Riin Jaik

ERASMUS intern

Hostující umělec: 8. března – 8. června 2013

Pille-Riin Jaik je studentka fotografie Estonské akademie umění. V galerii Školská 28 absolvuje 3 měsíční pracovní stáž v rámci evropského programu Erasmus.

Více info: <http://pilleriinjaik.tumblr.com/>

Monta Liepa

ERASMUS intern

Hostující umělec: 10. dubna – 10. června 2013

Monta Liepa je studentka Alberta College v Rize oboru Management zábavy a produkce. V galerii Školská 28 absolvuje 2 měsíční pracovní stáž v rámci evropského programu Erasmus.

<http://monnnta.wordpress.com/>